H T M

DECRETVM VT

Omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia.

Et executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium; nuper editum.

A S.D.N. VRBANO Diuina prouidentia Papa VIII.

Necnon Conſtitutionum Apoſtolicarum hactenus editarum, quarum obſeruantia, & executio in eodem Decreto recolitur, in vnum Collectio.

Quarta Impreſſio, cum Additione.

ROMÆ, ET MEDIOLANI, 1693.

Typis Caroli Ioſephi Quinti. *Superiorum permiſſu.*

LECTORI.

PRoprio quandoque parcimus compendio, quò de alijs benemerentes efficiamur. Plurimùm mea intereßet (benignè Lector) vt cuiusq; Cœnobij superior Apostolicarum Constitutionum libros Cameralibus typis impreßos sibi pararet ad eas mihi per legendas Constitutiones ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentes, de quarum obseruantia, & executione, vt omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos commoneant anno quolibet, S. D. N. D. VRBANVS PAPA VIII. speciali decreto, quod mox subnectetur, prouidè, & oportunè præcepit: Verùm; quia in eis omnibus Constitutionibus in quatuor Volumina redactis comprandis sumptus magnus, pusillum autem pretij in huius libelli emptionem, impendetur, & ad eam

alacrius omnes accedent; propterea libellum hunc, qui prælibatum Sanctiss. D. N. Papæ Decretum; Nec non Constitutiones ipsas Summorum Pontificum, hactenus editas, in eodemque Decreto euocatas complectitur, & quidem minusculo charactere compositum, vt paruus ille sit, minoris valeat, emique facillimè à quoquam possit, ad omnium vtilitatem, & commodum, in hanc formam redigi, meisque typis cudi curaui. Itaque (Amice lector) æqui, bonique facito, quod tui commodo futurum est, & mihi, vt prosim tibi, gratissimum. Vale.

Andreas Brogiottus.

DE-

DECRETVM.

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctiſs. Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Feria v. Die xiv. Aprilis M.DC.XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſs. D. N. D. VRBANO Diuina prouidentia Papa VIII. ac Eminentiſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatẽ Inquiſitoribus Generalibus à Sãcta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

SAnctiſſimus Dominus noſter ſedulò incumbens vt ea,

quæ ſalubriter Apoſtolicis Decretis, & Cōſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim, quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticā prauitatē pertinent, inuiolabiliter obſeruentur, & omnimodam ſortiantur executionē, diſtrictè mandat, & præcipit, Vt omnes Superiores cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiā de neceſſitate exprimendæ Regularis, aut cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, teneātur ſub pęna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, alijſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis, in perpetuum, ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta poſt Octauam Aſſūptionis B. MARIÆ Virginis in publica menſa, vel in

Capi-

Capitulo ad hoc ſpetialiter conuocato; Et inſuper in quocunq; Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio, quouis nomine nuncupato, Capitulo, Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, commonere de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hęreticam prauitatem pertinentium, ac præſertim.

Iulij III. Conſtitutionis 11. incipientis. *Licet à diuerſis.* Contra impedientes Inquiſitores hęreticę prauitatis in eorum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumq; complices, & fautores; Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem.

Et Pij V. Constit. 82. incip. *Si de protegendis*, contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Ministris Sāctissimi Officij Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diæcesi, vel Prouincia, obeuntium, seu Accusatorē, Denunciatorem, aut Testem, in causa fidei quomodocumq; productum, vel euocatum: nec non cōtra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, expilantes, aliòve exportantes alicuius prædictorum bona libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exēpla, scripturas, aliavè instrumenta, siue publica, siue priuata, vbicumq; posita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel custodiam publicam, vel priuatā extrahentes, vel

emittẽtes Vinctũ, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occulentes, seù facultatem effugiendi dãtes, seù id fieri iubentes, eorumq; complices, & fautores, etiam effectu non secuto: nullatenus excusandos, nisi claras tantũmodo probationes in contrarium adducẽtes: & contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prędictorum pęnis, quę damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maiestatis, eorumq; filij, irrogantur: & oblata reuelantibus impunitate.

Pij IV. Constit. 31. incip. *Cum sicuti nuper*. Contra Sacerdotes, qui Pęnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus prouocare, & allicere tentant, & solicitant. Et Greg. XV. Constitut. 34. incip.

 Vni-

Vniuersi Dominici Gregis, ampliatiuę circa huius criminis probationes, & extensiuæ contra Cōfessarios, qui personas (quęcumque illæ sint) ad inhonesta, siue inter se, siue cū alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, siue ante, siue post immediatè, seu occasione, vel prętextu confessionis, vel extra occasionem cōfessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam Confessionē electo, solicitare, vel prouocare tētauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint. Et contra Cōfessarios non monētes eos, quos sciunt ab alijs Confessariis solicitatos esse, vt Inquisitoribus, vel Ordinariis, solicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gre-

Gregorij XIII. Constit. 21. incip. *Officij nostri partes*. De Iurisdictione Inquisitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui, ad ordinem Presbyteratus non promoti, Missas celebrant, & sacramentaliter confessiones audiunt. Clementis VIII. Constit. 81. incip. *Et si alias*. declaratorię pœnæ eis infligendæ per Iudices laicos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constitut. 79. incip. *Apostolatus officium*: extensiuæ ad minores 25. annis, dūmodo vigesimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Const. 17. incip. *Cœli, & Terræ Creator*. Contra exercentes artem Astrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcunque Diuinationum genera, librosvè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suę Con-

ſtit. 113. incip. *Inſcrutabilia Iudiciorum Dei*. extenſiuæ ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Conſt. 42. incip. *Cum ſicut*. Contra Italos, ne extra Italiam proficiſcantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Greg. XV. Conſtit. 28. incip. *Romani Pontificis* contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularum adiacentiũ, quouis prętextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Conſtit. 26. incip. *Romanus Pontifex* Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumq; Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi Cauſas ſuorum ſubditorum ad Offi-

cium Sanctę Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Eiusdem Constit. 97. incip. *Regis pacifici*. Innouatorię Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Cōceptione Beatæ MARIÆ Virginis editarum: Impositionis maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorij XV. Constit. 29. incip. *Sanctissimus Dominus Noster auditis*. ampliatiuę, & declaratorię prohibitionis asserendi Beatam MARIAM Virginem conceptã esse in peccato originali.

Gregor. XV. Const. 27. incip. *Romanus Pontifex in specula*, reuocatoriæ quarumcumq; Concessionum, viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Constitut. extensiuæ ad quoscumq;

cumq; quantumuis priuilegiatos, & exemptos. incip. *Alias fel. rec. Greg. Papa XV. sub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Eiusdem Constit. 40. incip. *Apostolatus Officium*. Et Sanctitatis Suæ Constit. 114. incip. eo modo reuocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Constit. 37. incip. *Sanctissimus Dominus Noster solicite animaduertens*. De imaginibus nondũ à Sede Apostolica Canonizatorũ, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, nõ proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum sepulchra nõ apponendis: eorumvè gestis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pari-

Pariter Sanctitatis Suę Constit. 50. incip. *Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui Pastoralis officij*. De libris vbicumq; compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, nõ transmittendis aliò, vt imprimantur, sine Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam sine Ordinarij, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum, licẽtia.

Et eiusdem Sanctitatis Suæ Constit. sub Dat. Romæ die 5. Nouemb. 1631. incip. *Cum sicut accepimus*. Quod Constitutiones Apostolicæ, in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium, hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehen-

hendant, niſi in edendis illi ſpecialiter excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur ita, vt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deque huiuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io. Antonius Thomaſius S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſicionis Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indictione prima, Pontificatus Sanctiſs. D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, die verò ſeptima menſis Iunij ſupradicta Littera, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Principis

Apo-

Apostolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctissimi D. Nostri Papæ Cursorem.

Sequuntur Constitutiones relatæ in suprascripto Decreto.

XI.

Contra impedientes Inquisitores hęreticæ prauitatis in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes. Et contra ipsos Inquisitores, admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem.

IVLIVS EPISCOPVS *Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* *Anni 1551.*

LIcet à diuersis Romanis Pontifici prędecessoribus nostris, etiam per speciales constitutiones in corpore iuris insertas,

Inquisitores à multis impediebantur in eorũ officijs sub varijs prætextibus.

ſertas, fuerit rite, & ſalubriter ſancitum, atque decretum, vt ſęculi poteſtates, & Domini temporales, ac prouinciarum, ciuitatum, terrarum, & locorum quorumcumq; rectores, quibuſcumq; dignitatibus, vel officijs, aut nominibus cenſeãtur, dioeceſanis Epiſcopis, & Inquiſitoribus hęreticę prauitatis in ipſo inquiſitionis negotio faueant & aſſiſtant, nemoque ex prædictis poteſtatibus, dominis, & rectoribus, eorumq; officialibus de crimine hæreſis, cum mere ſit eccleſiaſticum, quoquo modo cognoſcat, vel iudicet, neq; dioeceſano Epiſcopo, vel Inquiſitori ipſius inquiſitionis negotio incumbenti ſe opponere, aut ipſum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut fauorem ſcienter dare au-

deat,

deat, perpetuæ dãnationis ſententia in eos, qui contrà prædicta fecerint promulgata, quam ſi per annum animo ſuſtinuerit, pertinaci, ex tunc velut hęretici condemnentur: vſque adeo tamen in omnibus fere, nõ ſolum Italiæ, verum etiam alijs prouincijs, ciuitatibus, terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus mũdanę gloriæ proceſſit ambitio, vel ſacrorum Canonum inſcitia, vel eccleſiaſticę diſciplinæ contemptus, vt in animarum ſuarum perniciem, atq; interitum, dioeceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores à Sede Apoſtolica inſtitutos inquiſitionis officium exercentes, alij ſub iuſtitiæ prętextu, ne vlli ſcilicet fiat iniuria, impedire, alij verò ſub pietatis colore, vt ſontes ſcilicet ſeuerius puniantur, ſe ipſis

dioecesanis Episcopis, & Inquisitoribus adiũgere, & vna cum eis de ipso hæresis crimine cognoscere, processus formare, formatosque suo iudicio submittere non erubescant.

Pontifex idcœo præcipit, vt nemo impediat Inquisitores in negocio Inquisitionis, nec se iungerat in cognoscend. crimine hæresis nisi ab Inquisitoribus requisitus.

§. 1. Cui sane morbo iam nimis late progredienti, solitam, ac salutarem Ecclesiæ medicinam, pro nostra pastorali solicitudine, afferre cupientes, sæculi potestates, dominos, temporales, ac prouinciarum, ciuitatum, terrarum, & locorum rectores supradictos, necnon quascunq; alias seculares personas, tam priuatas, quam publico quouis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac eius IESV CHRISTI Redemptoris nostri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne diæcesanos Episcopos,

pos, & Inquisitores ipsos in suo inquisitionis negotio, vllo modo impediant, seu perturbent, neque se in hæresis crimine cognoscendo, vel iudicando, quouis, etiam assistentiæ, & fauoris, colore, causa, vel occasione (nisi quatenus ab ipsis diœcesanis Episcopis, aut Inquisitoribus, spontanea, & libera eorum voluntate fuerint requisiti) se ingerant, ordinationes, prouisiones, & leges quascunque, de ipsius criminis cognitione latas sacris canonibus obsistentes, & Ecclesiasticam iurisdictionem impedientes sine mora abrogēt, & deleant, prout etiam nos, eas omnes inualidas fuisse, & esse decernimus, & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis & deletis haberi volumus & mandamus.

§. 2. Qui monitis his nostris

non

Inobedientibusque & eorũ fautorib. pœnas hic expressas imponit.

ncn obtemperauerint, quiue scienter in prædictis consilium, auxilium, aut fauorẽ dederint, nouerint se, nõ solum per sacras dictorum prædecessorum nostrorum constitutiones, verum etiam per hãc nostram sanctionem, siue sententiam, & declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritate Omnipotentis DEI, ac beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra in ipsos non obtemperantes, quacunque illi præfulgeant dignitate, in his scriptis proferimus) communione fidelium, & omnium Ecclesiasticorum Sacramentorum perceptione priuatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematisq; & maioris excommunicationis mucrone percussos, ita vt nemo vnquã

in

in præmiſſis delinquens, niſi à nobis, & ſucceſſoribus noſtris canonicè intrãtibus, etiam prætextu quarumcumq; facultatũ, conceſſionum, & gratiarum, etiam confeſſionalium nuncupatarum, etiam à nobis, & dicta Sede hactenus emanatarum, vel impoſterum emanãdarum, ſpecificam, & expreſſam, ac alias quam per verba generalia, de præſentibus noſtris litteris mentionem non facientium, prçterquam in mortis diſcrimine, abſolui poſſit.

Inquiſitoribus etiã eaſdem pœnas infligi laicos cognoſcere de crimine hæreſis.

§. 3. Quibus etiam cenſuris ipſos diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ſubiacere volumus, ſi laicos ſecum quomodocunque de ipſo crimine cognoſcere, aut iudicare permiſerint.

Iuſsio publicandi hanc bullã.

§. 4. Vt autem prçmiſſa omnia, ad eorum, quorum intereſt, noti-

notitiam deducantur, nullusq; de eis ignorantiam iuste pretendere possit; volumus & Apostolica auctoritate decernimus, quòd præsentes litteræ per aliquos Cursores nostros, aut Notarios publicos in Basilicę Principis Apostolorum de Vrbe, & Ecclesiæ Lateranen. ac Cancellarię Apostolicę valuis, necnon acie Campi Floræ, vt moris est, publicentur, earum exemplo in singulis valuis, & acie huiusmodi affixo, & dimisso. Nulli ergo &c.

D. P. Ann. 8. 18. Martij Datum Romæ apud Sanctũ Petrum, Anno Incarnationis Dominicę millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, quintodecimo Calend. Aprilis, Põtificatus nostri anno secũdo.

Lecta & publicata fuit die Veneris sancti in Capella Sancti-

ctita-

ctitatis Suæ, dum diuina celebrarentur officia.

Anno Domini 1551. indictione nona, die vero 24. mensis Martij, Pontificatus S D N. Iulij diuina prouidentia Papæ III. anno eius secundo. Retroscriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis, seu portis Principis Apostolorum de Vrbe, & sancti Ioannis Lateranen. & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, dimissis copijs per nos Petrum Gomez Freyte, & Franciscum Muños, S D N. Papæ Curs. Publicat.

Ita est. Petrus Gomez Freyle Cursor, manu propria.

Ita est. Franciscus Muños Cursor, manu propria.

Petrus Leobodie Magister Cursorum.

LXXXII.

Contra offendentes statum, res, & personas sanctissimi Officij Inquisitionis hæreticæ prauitatis, eorumque filios, necnon complices, & fautores.

Edita An. D 1569.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Forma publicandi.

SI de protegendis cęteris omnibus Ecclesiæ ministris, quos in fidem, & clientelam nostram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana insidet; quanto maiore studio eam nos solicitudinem capessere necesse, est, vt qui in sacro Inquisitionis hæreticæ prauitatis officio versantur, sub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequantur?

Causa huius Const.

§. 1. Cum itaque eius generis impiorum vis quotidie magis inualescat, qui omnibus malis artibus prædictum officium subuertere, ministrosq; functionibus

nibus diſturbare moliuntur, eo iam nos detruſit neceſſitas, vt nefariam, & ſceleſtam illorum audaciam acerbiore caſtigationis verbere reprimamus.

Offendētes, ſeu impediētes perſonas Inquiſitorũ, &c.

§. 2. Hac igitur generali conſtitutione de Fratrum noſtrorũ conſilio ſancimus, vt quicunque ſiue priuatus, ſiue cuncta ciuitas, ſiue populus, ſiue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo Illuſtris, quemuis ex Inquiſitoribus, Aduocatis, Procuratoribus, Notarijs, alijſve miniſtris prædicti officij, vel Epiſcoporum id munus in ſua diœceſi, aut prouincia obeuntium, ſeu accuſatorem, denunciatorẽ, aut teſtem in cauſa Fidei quomodocunq; productum, vel euocatum occiderit, verberauerit, deiecerit, ſeu perterrefecerit.

Bona, que diripientes.

§. 3. Quiue Eccleſias, ædes,

aliasue res, siue publicas, siue priuatas, officij, aut ministrorum, expugnauerit, inuaserit, incenderit, expilauerit, aut libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliaue instrumenta, siue publica, siue priuata, vbicunque posita, combusserit, diripuerit, seu interuerterit, seu ex incēdio, aut direptione, aut alio quocunq; modo, illa exportauerit, seu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiā inermis, siue capiendi, siue comburendi, siue supprimendi caussa fuerint, siue res, aut personas, seruari de... siue prohibuerit.

Et carceres frāgētes, & pœnas hic descriptas incurrūt

§. 4. Quiue carcerem, aut aliā custodiam, seu publicam, seu priuatam effregerit, vinctum extraxerit, seu emiserit, capiendum prohibuerit, captumue

eri-

eripuerit, receperit, oculuerit, ſeu facultatem effugiendi dederit, ſeu iuſſerit id fieri, qui cætũ, concurſumue fecerit, ſiue vt aliquid prędictorum fieret, omnes accommodauerit, ſiue alias auxilium, conſilium aut fauorem, publice, vel occulte, in quolibet prædictorum ſcienter præſtiterit; licet nemo occiſus, nemo verberatus, nemo extractus, emiſſus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, ſuccẽſum, direptumue, nullum denique dãnum re ipſa ſit ſecutum: nihilominus is ſit anathemate pręſentis canonis auctoritate ligatus. Idem quoque læſæ maieſtatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocunque alio beneficio, tẽporali, & perpetuo eo ipſo priuatus, ſecularis iudicis arbitrio relinquatur, qui

de eo illas ipſas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictę legis per conſtitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebuſq; omnibus fiſci iuribus applicatis, vti etiam eſt de damnatis hęreticis per ſanctiones canonicas conſtitutum: eius filij paternæ infamiæ ſubiecti, omnis, & cuiuſcunque hęreditatis, & ſucceſſionis, donationis, & legati, ſiue propinquorum, ſiue extraneorum omnino ſint expertes; eiſdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

Delinquētes claras tantū modo probationes in contrariū adducere poſſūt.

§. 5. Nemo autem expurgationem habere, aut cauſam vllā proponere, vel prætendere poſſit, qui tantum nefas in cōtemptum & odium huius Officij admiſerit, niſi contrarium per claras probationes docuerit, ſe feciſſe. Quod porro de prædictis,

corum-

eorumque filijs statuimus, illud idem de omnibus clericis, & presbyteris secularibus, & quorumuis Ordinũ etiam exemptorum regularibus, & quacunq; etiam Episcopali, & maiori dignitate præditis, ac etiam priuilegio quomodocumque suffultis, decernimus exequendum: ita vt ipsi beneficijs, & officijs omnibus ecclesiasticis, præsentium auctoritate priuati, per iudicem ecclesiasticum, hæreticorum more degradentur, demum potestati seculari traditi, pœnis prædictis laicorum instar subijciantur.

§. 6. Pontificum tamen causis, nobis, & successoribus nostris reseruatis, vt re quæsita, & nobis renunciata, contra eos ad depositionem, & alias poenas prædictas procedamus, vti cri- *Episcoporum tamen causæ Rom. Pōtif. reseruantur.*

minis atrocitas videbitur postulare.

Intercedentes pro præfat. delinquẽtibus hæresis pœnas incurrunt.

§. 7. Quicunque autem pro talibus veniam petere, aut aliàs intercedere tentauerint, in easdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores à sacris constitutionibus inferuntur, ipso facto se nouerint incidisse.

Reuelantes huiusmodi delicta, impunitatẽ consequũtur.

§. 8. Verum si quis etiam huiusmodi criminum conscius, vel affinis, siue religionis studio, siue pænitentia ductus, rem adhuc incognitam retexerit, supplicio liberetur.

Forma seruãda in absolutionibus huiusmodi criminũ à Pont. concedendis.

§. 9. Cæterum, eam omnium & quarumcunque absolutionũ rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum, & restitutionum, etiam ad famam, & honores, ita deinceps habendam optamus, vt successores nostri nullas, nisi saltem seme-

stri

ſtri poſt cuiuſq; aſſumptionem ad huius dignitatis faſtigium excurſo, ac precibus apud ſupremum officium Inquiſitionis hic inſtitutum verificatis, concedãt. Decernẽtes, omnes & quaſcunque huiuſmodi abſolutiones, habilitationes, & reſtitutiones, quæ precibus ſic in verificatis de cætero fient, nemini prorſus prodeſſe, ſed nec præſentibus, niſi toto ipſarum tenore ad verbum inſerto, & gratia ex certa Romani Pontificis ſcientia facta, & propria manu ſubſignata, vlla in parte derogari, nec derogatum cenſeri debere, & ſi illis ex quacunque cauſa aliter derogari contigerit, derogationes huiuſmodi nullius prorſus fore roboris, & momenti.

§. 10. Iubemus igitur vniuerſos, & ſingulos Patriarchas, Primates, Deputatio executorum.

mates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & cæteros Eccleſiarũ Prælatos, per vniuerſum Orbem conſtitutos, vt per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes litteras, aut earum exempla, in ſuis quiſque prouincijs, ciuitatibus, dioeceſibus, & locis ſolemniter publicari, & quantum in ſe eſt, firmiter obſeruari procurent: Contradictores quoſcũque, per cenſuras, & poenas eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ipſaſq; cenſuras, & poenas, etiam iteratis vicibus, aggrauando; inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.

Derogatio contrariorũ. §. 11. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cęteriſque contrarijs quibuſcunque.

Fides tranſumptorum. §. 12. Volumus autem, vt præ-

prę ſentium exempla etiam impreſſa edantur, eaque Notarij publici manu, & cuiuſcunque Curiæ eccleſiaſticæ, vel Prælati ſigillo obſignata, eãdem illam prorſus fidem vbique locorũ faciant, quam ipſæ prę ſentes facerent, ſi eſſent exhibitę vel oſtẽſę.

§. 13. Cæterum, omnes orbis terrarum Principes, quibus gladij ſecularis poteſtas ad malorũ vindictam eſt permiſſa, per eam, quam ſe tueri promiſerunt Fidem, obteſtamur, ita ſuas quiſq; partes, ſiue in præſtando miniſtris prędictis auxilio, ſiue in criminum poſt Eccleſiæ ſententiã animaduerſione, interponere, vt eorum quoque præſidijs miniſtri ipſi tanti officij munus pro Dei æterni gloria, & religionis incremento feliciter exequantur, ampliſſimum à Domino Obteſtatio in Principes.

præmium recepturi, quod Fidei prædictæ aſſertoribus in æternæ beatitudinis conſortio præparauit.

Sãctio pœnalis. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginã noſtræ ſanctionis, legationis, ſtatuti, decreti, iuſſionis, obteſtationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum &c.

D. P. An 4. 1. Aprilis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, Cal. Aprilis, Pontific. noſtri anno 4.

Ego Pius V. Catholicæ Ecclesiæ Episcopus. PP. subsc.

Vtinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas.

F. Card. Pisanus Episc. Hostien. Cardinalium subscriptiones.
Io. Card. Moronus Epis. Portuen.
Christophorus Madrucius Ep. Prænestin.
Otho Card. Truchses Episcop. Albanen.
A. Card. Farnesius Vicecanc. Episcopus Tusculan.
Io. Baptistæ Cicada Episc. Sabinen. Cardin. S. Clem.
Ego Ph. Card. à Burdesia.
Ego Anton. Card. Granuelanus.
Ego Franciscus Card. Pacecus.
Ego Hieron. Card. de Corrigio.
Ego Io. Franc. Card. de Gābara.
Ego Nicol. Card. de Sermoneta
Ego Ind. de Aualos Card. Aragona.

Ego M. Ant. Card. Columna.
Ego Ptolemæus Card. Comensis.
Ego P. Card. de Sancta Cruce.
Ego Z. Card. Delphinus.
Ego Hu. Card. S. Sixti.
Ego Iulius Card. Vrbinus.
Ego Fuluius Card. Perusin.
Ego Io. Riccius Card. Politian.
Ego Scipio Card. Pisarum.
Ego Iacobus Card. Sabellus.
Ego Aloysius Card. Cornelius.
Ego Alexãder Card. Cribellus.
Ego Guido Card. Vercellus.
Ego Guilelmus Card. Sirletus.
Ego F. Michael B. Card. Alex. Camer.
Ego Hier. Card. de Claraualle.
Ego Ludou. Card. Madrutius.
Ego Innoc. Card. de Monte.
Ego Hier. Card. Simoncellus.
Ego Ferd. Card. de Medicis.
F. Cardinalis Alciatus.

Io. Paulus Card. ab Ecclesia.
A. Cardinalis Caraffa.

Anno à Natiuitate Domini 1569. Indictione 12. die vero 2. mensis Maij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Pij Diuina prouidentia Papæ V. anno 4. retroscriptæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris est, dimissis in locis præfatis præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis per nos Iulium Parinum, & Ioannem Bernotum prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Antonius Clerici Mag. Cursorum.

XXXI.

Inquisitorum hæreticæ prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confessionis, ad actus inhonestos prouocare, & allicere tentant.

PIVS

Edita A. D. 1561.

PIVS PAPA QVARTVS,

Ven. fratri Archiepiscopo Hispalensi in Regnis Hispaniarum, hæreticæ prauitatis Inquisitori generali.

Quidā Sacerdotes abutēdo Sacramēto Pœnitentia mulieres in actu confessionis ad actus inhonestos pernocant.

CVm sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus, diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atq; etiam in eorū Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habētes, siue eam pro alijs exercentes, aut aliàs audiendis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pęnitentiæ in actu audiendi confessiones abutātur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori nostro IESV CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet pęnitētes ad actus inhone-

stos

ſtos dum earum audiunt cōfeſſiones alliciendo, & prouocādo, ſeu allicere, & prouocare tentādo, & procurando, ac loco earū per Sacramentum huiuſmodi Creatori noſtro reconciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manus diaboli tradēdo, in Diuinæ Maieſtatis offenſam, animarum perniciem, & Chriſti fidelium ſcandalum non modicum.

Contra quos iſte Pōtif. ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis inquiri decernit.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica recte ſentiunt, Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per aliū, ſeu alios

à te

Locus restitutus.

à te deputandum, seu deputandos, contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorũ, ac illarum Ciuitatũ, & Diœcesum de pręmissis quomodolibet diffamatos, tam seculares, quam quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum Regulares, cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ existant, tam super præmissis, quam super Fide Catholica, & quid de ea sẽtiant diligenrer inquiras, & iuxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæresi quouis modo suspectos à Sede Apostolica cõcessarum continentiam, & tenorẽ procedas, ac culpabiles repertos, iuxta excessum suorum qualitatẽ, prout iuris fuerit, punias, eas etiam, si & prout iuris fuerit facien-

ciendum, debita præcedente degradatione, ſecularis Iudicis arbitrio puniendas trahendo.

§. 2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & cõſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, ſub quibuſcumq; tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet conceſſis, etiam iteratis vicibus, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & ex- Cõtraryjs derogat.

ex-

expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

D. P. An. 2 die 16. Aprilis. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die decimaſexta Aprilis, milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, Pont. noſtri anno ſecundo.

XXXIV.

Confirmatio, & ampliatio Cõſtitutionis Pij IV. editæ contra Sacerdotes in confeſsionibus ſacramentalibus Pœnitentes ad turpia ſolicitantes.

Edita An. D. 1621. GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. VNiuerſi Dominici gregis curam, quamquam immeriti cęleſti diſpoſitione gerentes, ſedulò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs cõſer-

ſeruetur immunis, multoq; maiori ſtudio prouidere, vt omnis peſtis ab iјs auertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum; ne quod Euangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato, non ſit, in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit vltra, niſi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, quibuſdam in locis, prouiſum fuit, vt impium, ac nefandum ſcelus, quod non ſolum inter Chriſti fideles non eſſe, ſed nec etiã nominari debet, procul ab iјs arceatur, videlicet vt aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas confeſſiones deputatus, ſacroſancto Pœnitentiæ Sacramento, ſolicitando pęnitentes ad turpia, abutatur, ac pro me-

Pont. contra ſolicitantes ad turpia pœnitentes, leges edixerũt.

dicina venenum, pro pane aſpidem porrigat, & ex cæleſti medico infernalis veneficus, ex patre ſpirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcirco Nos ea, quę his pernicioſiſſimis diaboli inſidijs arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, vt nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidendum duximus.

Pius IV ſuã deſuper edidit conſtit. quæ eſt ſupr p. a.

§. 2. Alias ſiquidem à fel. record. Pio Papa IV. prędeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequētis videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpalen. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori generali. Cum ſicut nuper &c. pag. 40.

Hic Põt. illã præcipit inuiolabiliter obſeruari.

§. 3. Igitur vt litterę prædictę perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter

ob-

obſeruentur; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum, præinſertas litteras huiuſmodi, ac omnia & ſingula in eis contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſq; omnibus, & ſingulis inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, illaſque non ſolum in predictis Hiſpaniarum Regnis, ſed in quibuſuis Christiani orbis partibus firmiter, & inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus.

Imò plenius contra huiuſmodi ſolicitantes in confeſſionibus, & eorum occaſione diſponit.

§.4. Ac præterea, ne in futurum de pęna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi ab aliquo du-

dubitari possit, statuimus, & decernimus, & declaramus, quòd omnes, & singuli Sacerdotes, tam seculares, quã quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum regulares cuiuscumque dignitatis, & præeminentię, aut quouis priuilegio muniti existant, qui personas, quæcumque illæ sint, ad inhonesta, siue inter se, siue cum alijs quomodolibet perpetranda, in actu Sacramentalis cõfessionis, siue ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prętextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa confessione non secuta, siue extra occasionem confessionis in confessionario, aut in loco quocumque vbi confessiones Sacramen-

mentales audiantur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire; solicitare, vel prouocare tẽtauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint, in officio sanctæ Inquisitionis seuerissimè, vt infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorũ, & locorum vniuersi orbis Christiani in suis quemque Dioecesibus, & Territorijs per has nostras litteras, etiam priuatiuè quo ad omnes alios specialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, vt super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis Fidei, iuxta Sacrorum Canonum for-

 mam,

mam, necnon Officij Inquisitionis huiusmodi constitutiones, priuilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant: & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles repererint; in eos pro criminum qualitate, & circumstantijs, supẽsionis ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorũ quorumcunque, ac perpetuę inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiuæ, & passiuæ, si regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiã in perpetuum absque vlla spe gratiæ, aliasq; pęnas decernant, eos quoque, si pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curię sęculari puniẽdos tradãt.

§. 5. Dantes etiam facultatem

Ve-

Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosũ remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo iudicandi, & Curiæ sæculari, vt præfertur, reum tradendum esse, pronunciandi.

Cardinalibus Inquisitoribus generalibus arbitriũ circa probationes, & pœnas cõcedit.

§. 6. Non obstan. omnibus, quæ dictus prædecessor in suis litteris prædictis voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Obstantia tolluntur.

§. 7. Mandantes omnibus Confessarijs, vt suos pœnitentes, quos nouerint fuisse ab alijs,

Cōfeſſores ſcientes ab alijs pœnitentes, fuiſſe ſollicitatus maneāt eos, vt Inquiſitoribus, vel Ordinarijs denūciēt.

vt ſupra, ſolicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſolicitantes, ſeu vt præfertur tractantes, Inquiſitoribus, ſeu locorum Ordinarijs prædictis: quod ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſolicitantes, ſeu tractantes, vt ſupra; ijdem locorum Ordinarij, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Tranſūptis credēdum

§.8. Volumus autem, vt pręſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cōſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra vbique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.9.

§. 9. Quodque eadem pręſen- *Publicat in*
tes litteræ, ſeu illarum exempla *vrbe omnes*
ad valuas Baſilicarum S. Ioan- *afficit.*
nis Lateranen., ac Principis
Apoſtolorũ de Vrbe, & in acie
Campi Floræ affixę, omnes ita
arctent, & afficiãt, ac ſi vnicuiq;
perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. Romæ apud Sanctam *Dat P.*
Mariam Maiorem ſub Annu- *An. 2. die 30.*
lo Piſcatoris, die xxx. Auguſti *Aug.*
M.DC.XXII. Pontificatus
Noſtri Anno ſecundo.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, indictione quinta, die vero prima menſis Septembris Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno eius Secundo: retroſcripta Conſtitutio, ſiue litteræ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ut moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum

XXI.

Edita A. D. 1574.

Iurisdictio Inquisitorum hæreticæ prauitatis, in eos qui ad ordinem Presbyteratus minime promoti, Missas celebrant, & pœnitentiæ Sacramentum ministrant.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OFficij nostri partes sedulo præstare tenemur, vt dubia, quæ varijs Doctorum opinionibus hinc inde diuersa sentientibus agitantur, ad iurisdictionem Sanctissimi Officij Inquisitionis hæreticæ prauitatis pertinent, nostræ declarationis oraculo (prout ratio ipsa suadere videtur) dilucidentur, vt nulla cuiquam dubitandi occasio in posterum relinquatur.

§. 1.

§. 1. Ad aures noſtras ſi quidem nuper peruenit, multos eſſe, qui dubitent, an contra eos, qui in ſacro Presbyteratus ordine non conſtituti, Miſsas celebrare, confeſſiones audire, ac abſolutionem impartiri, ac ſi fuerint, per officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis hęreticę prauitatis in Hiſpaniarum Regnis inſtitutum, & illius Inquiſitores procedendum, vel etiam animaduertendum ſit; ac hi, qui talia patrauerint, per Inquiſitores prędictos puniri debeant. Nam etſi multorum ſentẽtia affirmetur, prædictum delictum ab Inquiſitoribus plectendum eſse, hiſce præſertim temporibus, quibus hæretici temere audent proferre, etiam ſęculares eorum Sacramentorum miniſtros eſse poſse, non deſunt tamen hi, qui

Dubitãtur qui nõ ſunt in Ordine presbyteratus & Miſſas celebrant, &c. poſsint ab Inquiſitoribus hæretica prauitatis puniri.

conrrariæ adhærent opinioni; vnde plerunque per eorundem Regnorum Inquisitores, diuersa feruntur in huiusmodi causis suffragia.

Declaratio, quod possint. §. 2. Nos itaque, vt omnis difficultas, dubitatioq; tollatur, animaduertentes, eos, qui Presbyteratus ordine non sunt insigniti, & se in administrādis dictis Sacramentis ingerunt, facto catholicam veritatē impugnare, quæ solos Presbyteros ministros eorundem Sacramentorum constituendo illis duntaxat, quibus eadem munera congruere existimauit, committi voluit, eorum, qui in Presbyteratus ordine nō constituti Missas celebrant, ac confessiones audiunt, vt præfertur, cognitionem, & punitionē, etiam ad Inquisitionis officium, & Inquisitores antedictos pertinere,

tinere, & quod huiusmodi delicti ratione, aduersus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquisitores prędicti valeāt, Apostolica auctoritate præsentium tenore perpetuo declaramus, & diffinimus.

§. 3. Et ita ab omnibus, & singulis Ordinariis, & delegatis iudicibus, sublata eis, & eorum cuiulibet quauis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter cōtigerit attentari, decernimus. *Et ita, & non aliter iudicetur.*

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon iuribus municipalibus legibus regnorum prædictorū, pragmaticisq; *Quibuscunque nō obstan.*

 san-

ſanctionibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus Ciuitatum, & locorum quorumcumq; dictorum regnorum, etiam iuramento, cōfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis forſan per nos, ac quoſcunque alios Romanos Pontifices prędeceſſores noſtros, ſub quibuſuis verborum formis, & inſolitis, clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ſeu de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad ſupplicationem Regum, Ducū, & aliorum Principum conceſſis, & cōfirmatis, quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter, & ex-

& expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Datum Romę apud Sanctũ Marcũ, ſub annulo Piſcatoris, die vi. Auguſti, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto Anno à Natiuitate Domini, Pontificatus autem noſtri anno tertio.

D P. An 3. 6 Augu ſti

LXXXI.

Quod Inquiſitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarii, eos qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Miſsas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrant, præuia degradatione, Curiæ ſeculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

Edita A. D. 1601.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Paulus IV cuius Bullam nō inueni decreuit ab Inquisitoribus tradendos esse Curiæ seculari auctoritatē Sacerdotis vsurpātes.

ET si alias fel. recor. Paulus Papa IV. prędecessor noster, ad nefariam, & sacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cùm ad sacrū Presbyteratus ordinē minime promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temere assumentes, Missarū celebrationē vsurpare, & Sacramentū Pęnitētię ministrare pręsumūt, decreuit, huiusmodi delinquentes à Sãctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curiæ seculari debita animaduersione puniēdos.

Sixtus V illud innouauit, (sed neque eius Cōstit. positus uti bene hic relatam)

§. 1. Et postea rec. mem. Sixtus Papa V., etiam, prędecessor noster, prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac serio obseruari mandauerit, eò tamen dicto-

dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiusmodi decretorum, ac pœnarum, contra ipsos, vt præfertur, inflictarum, illis se minime subiacere, & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari, & absolui posse prætendant.

§. 2. Nos igitur animaduertentes, huiusmodi perditos, & nefarios homines, ad sacrum Presbyteratus ordinem nõ promotos, Missarum celebrationẽ vsurpare præsumentes, non solum actus idololatriæ, saltem extrinsece, seu per externa, & visibilia Religionis, & pietatis signa exercere, sed etiam quantũ in ipsis est, efficere, vt Christifideles, qui credunt, eos ordinatos esse, & rite conficere Sacramentum Eucharistiæ, idololatriæ cri-

Hic modo Põtif. eorum criminis grauitate pẽsata.

crimen ignorãter incurrant, purum, videlicet Panem, & Vinum, tamquam verum Christi Domini Nostri Corpus, & Sãguinem, eisdem adorãdum proponentes. Confessiones autem audientes, non solum Sacramẽti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verum etiam Christifideles decipere, dum scilicet inique sibi assumunt gradũ Sacerdotalem, & auctoritatem absoluendi à peccatis, magno cum periculo, & scandalo plurimorum.

Eosdẽ ab Inquisitoribus vel Ordinarijs, degradatos, Curiæ seculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

§. 3. Propterea, vt grauissima hæc scelera committentes, posthac debito supplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis Iudicum conscientię consulere

lere, & ne in futurum de poena hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhęrentes; hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus, atque ſtatuimus, vt quicunque, non promotus ad ſacrum Presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum celebrationem vſurpaſſe, vel ſacramentalem confeſſionem audiuiſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinarijs tanquam Eccleſiæ miſericordia indignus, à foro Eccleſiaſtico abijciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, rite degradatus, ſtatim Curiæ ſeculari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pœnis plectendus.

§.4. Non obſtantibus conſti- Contraria tollit.

tutio-

tutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus, & ſingulis, illarum tenores pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cęteriſq; contrarijs quibuſcũque.

Hanc Conſt. publicari præcipit.

§. 5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari, aut prætendi numquam poſſit, atque præſentes litteræ omnibus innoteſcant, volumus, illas ad valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ, more ſolito, publicari, & affigi, atque ijs inde amotis, earũdem exempla, etiam impreſſa, ibi affixa relinqui, factaque huiuſmodi publicatione, omnes, qui in Vrbe,

post

post mẽsem, qui vero extra eam, & citra Montes, post quatuor menses, qui demum vltra Montes fuerint, post decem menses à die publicationis præsentium computandos, afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§.6. Ac præterea mandamus, earundem præsentium litterarum exemplis etiam impressis, & manu Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij Sanctę Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem haberi, quæ hisce præsentibus haberetur, si essẽt exhibitæ, vel ostensę. *Transũptis illius credi mãdat*

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Decembris 1601. Pontif. nostri Anno Decimo. *D P. A. 10. 1 Decemb.*

Anno

Anno à Natiuitate Domini 1601. Indictione 14. die verò 5. mensis Decembris Pontif. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius X Supradicta Constitutio fuit affixa ad valuas Sancti Ioannis Lateranen & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Hieronymum Lutium Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

LXXIX.

Ampliatio Constitutionis à Clem. Octauo contra non promotos ad sacrum Presbyteratus ordinem, sacramentales confessiones audientes, aut Missam celebrantes, Curiæ seculari, præuia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores viginti-quinque annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleuerint.

VR-

VRBANVS PAPA VIII.

Edita An D. 1627.

Ad perpetuam rei memoriam.

APostolatus officium, cui meritis licèt imparibus, disponente Deo, præsidemus, à Nobis postulat, vt, quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compescamus, in ijs præsertim, quorum eò sacrilega processit audacia, vt se beneficio minoris ætatis, spretis Apostolicis constitutionibus, confoueant in delictis, quorum statutis pœnis se idcirco iactant, minimè subiacere.

Exordium.

§. 1. Aliàs siquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequẽtis, videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Etsi aliàs felicis recorda-

Clemens VII edidit Const. 81 sup p. 45.

dationis Paulus Quartus, vt supra pag. 60.

Nõnulli non minore ætatẽ pœnas in dicta Constit inflictas, paruipẽdũt.

§. 2. Cum itaque sicut accepimus, nonnulli priuilegio minoris ætatis nimis temerè confisi, & legum indulgentia freti, pœnas à dicto Clementis prędecessoris constitutione in huiusmodi delinquentes statutas paruipendere præsumant.

Quare Pontif. declarat ætati 25 annis nõ excusari, dummodo 20 annum cõpleuerint.

§. 3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum ministros esse docuit, facto impugnant, negotio huiusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctę Romanæ Ecclesiæ Cardinalium generalium Inquisitorum, corã

No-

Nobis habita, maturè discussio, inhærentes constitutioni prędictæ, aliisque decretis per fel. recordat. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos prædecessores nostros, contra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectũ prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ampliantes, & extendentes; hac nostra, perpetuo valitura constitutione, statuimus, & decernimus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, qui imposterum, ad sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus, Missam celebrare, aut sacramentalem confessionẽ audire præsumpserit, ætate minoris annis vigintiquinque non excusetur, quominus eidem Clementis constitutioni subiiciatur, dummodo vigesimum

suæ

ſuæ ætatis annum compleuerit.

Sicque delinquentes Regulares Curiæ ſæculari plectẽdos tradi mãdat.

§. 4. Ipſeque non promotus ſic delinquens, nulla habita cõſideratione prefatę minoris ętatis, ſiue Laicus, ſiue Clericus ſecularis, aut cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiã de neceſſitate exprimendę regularis, aut cuiuſuis alterius inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, Nobiſque, & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiecti, necnon Militiarum quarumcumq;, etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani fuerit, tradatur Curiæ ſeculari, pœnis debitis plectendus.

Ita iudicari decernit.

§. 5. Sicque & non aliter per quoſcumque ſanctæ Inquiſitionis Iudices, & Inquiſitores, etiã generales Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, ſublata eis, & eorũ

cui-

cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri, debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate sciẽter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quo circa omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tẽpore quomodolibet spectabit, in virtute sanctæ obediẽtiæ districtè præcipiendo mandamus, quatenus statutum, decretum, & constitutionem hanc nostram inuiolabiliter obseruent, & obseruari faciant.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus editis, in corpore Iuris clausis, nec non Legibus, Statutis, Decretis, Consuetudinibus, & Priuilegiis, ad fauo- *Contrarÿs derogat.*

fauorē minorum vigintiquinque annis, quomodolibet, & vbicumque locorum editis, ac alias in ipsorum fauorem faciētibus, Apostolica etiam confirmatione, ac iuramento, & seu quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & singulis, illorum ten. præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expressè derogamus cęterisq; contrariis quibuscumque.

Hanc Const. iuxta formā Clem V publicari præcipit.

§. 7. Volumus autem, harum litterarum publicationem, & affixionem fieri, iuxta formam in prędicta Clementis cōstitutione, præscriptam, easque publicatas, & affixas omnes intra Vrbē, & extra, tam citra, quàm vltra montes, & mare, post tempus in ipsa Clementis constitutione præfixum, arctare, & affi-

cere,

cere, ac si cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§. 8. Mandamus pariter, vt earumdem transumptis, etiam impressis, manuque Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur fides, adhibeatur. *Transump- tis fidē iubet.*

Datum Romæ apud Sanctũ Petrum sub Annulo Piscatoris, die xxiij. Martij 1628. Pontificatus nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 23. Martij*

Anno à Natiu. Domini Nostri IESV Christi millesimo sexcentesimo vigesimo octauo, Indictione vndecima, die vero decima Septembris, Pontificatus in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius sexto, retroscriptæ Litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe,

& in acie Campi Floræ; dimissis præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, vt moris est, affixis, ac deinde amotis, postea earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignoccatum, & Camillum Fundatum S. D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus S. D. N. Papæ Cursor, pro Mag. DD. Cursorum.

XVII.

Contra exercentes artem Astrologiæ iudiciariȩ, & alia quęcumq; diuinationum genera, librosq; legentes, vel tenētes.

Edita An. D. 1585.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Multa mala proueniunt ex arte Astrologiæ iudiciariæ, Magicæ, Negromātiæ, & similium.

CÆli, & Terræ Creator Deus, quem vnum Omnipotentem corde credimus ad iustitiam, & ore confitemur ad salutem, etsi homini, quem ad imagi-

imaginem, & similitudinē suā creauit, mentem dederit, quæ non solum diuino Fidei lumine illustrata, mysteria illa cognosceret, quæ humanam intelligentiam superant, sed etiam naturæ suę vi, magno licet cum labore, præclara multa inuestigaret, atque intelligeret; tamen, vt superbum animal homo non altum saperet, sed timeret, & immēsam Conditoris sui maiestatem, humi stratus veneraretur, sibi soli eorum, quæ euentura sunt, scientiam, & futurarum rerum cognitionem reseruauit. Solus enim ipse, cuius oculis omnia nuda, & aperta sunt, & ad intimas hominum cogitationes penetrat, & consequentes eorum actiones intuetur, solus ipse, qui vocat ea, quæ non sunt, tanquam ea, quæ sunt, omnia

præſentia, & ante oculos poſita habet, ſolus denique omnia, & ſingula quæcumque totius temporis decurſu, & ſæculorum ætatibus futura ſunt, ab omni æternitate nouit, & admirabili prouidentia diſpoſuit, quæ non modo humanę mentis imbecillitas ignorat, ſed nec dæmones ipſi præſentire poſſunt. Quare idolorum, in futuris annunciãdis falſitatem, & imbecillitatẽ, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus Sanctus apud Iſaiam illis verbis: Annunciate quę ventura ſunt in futurum, & ſciemus, quia Dij eſtis vos: & in nouo teſtamento CHRISTVS Dominus diſcipulorũ ſuorum de futuris euentis paulo cupidius inquirentium, interrogationem graui illa reſponſione retudit,

qua

qua etiam omnium fideliũ suorum curiositatem coercuit. Nõ est vestrum scire tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate. Nec verò ad futuros euentus, & fortuitos casus prænoscendos (futuris euentibus ex naturalibus causis necessario, vel frequenter prouenientibus, quę ad diuinationem non pertinent, duntaxat exceptis) vllæ sunt veræ artes aut disciplinæ, sed fallaces, & vanę improborum hominum astutia, & dęmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, consilio, vel auxilio, omnis diuinatio dimanat, siue quod expressè ad futura manifestanda inuocentur, siue, quod ipsi prauitate sua, & odio in genus humanũ, occultè, etiam præter hominis intentionem, se ingerant, & intrudant

vanis inquiſitionibus futurorũ, vt mentes hominum pernicioſis vanitatibus, & fallaci contingentium prȩnunciatione implicentur, & omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipſis cognita ſunt, nõ diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerũ ſcientia, ſed naturæ ſubtilioris acumine, & aliis quibuſdam modis, quos hominum obtuſior intelligẽtia ignorat. Quamobrẽ dubitandum non eſt, in huiuſmodi futurorum contingentiũ, & fortuitorum euentuum inquiſitione, & præcognitione, diaboli operationem ſe fallaciter immiſcere, vt ſua fraude, ac dolis, miſeros homines à via ſalutis auertat, & laqueo damnationis inuoluat. Quæ cum ita ſint, nonnulli hæc fideliter, & religiosè, vt debent, non attendentes,

dentes, sed curiosa sectãtes, grauiter Deum offendunt, errantes ipsi, & alios in errorem mittentes. Tales in primis sunt Astrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarii vocati, qui vanam, falsamque syderum, & astrorum scientiam profitentes, diuinæq; dispositionis ordinationem, suo tempore reuelandam, præuenire audacissimè satagentes, hominum natiuitates, seu genituras, ex motu syderum, & astrorum cursu metiuntur, ac iudicant futura, siue etiam præsentia, & præterita occulta, atq; ex puerorum ortu, & natali die, siue quauis alia temporum, & momentorum, vanissima obseruatione, & notatione, de vniuscuiusque hominis statu, conditione, vitæ cursu, honoribus, diuitiis, sobole, salute, morte, itine-

ribus, certaminibus, inimicitiis, carceribus, cædibus, variis discriminibus, aliisq; prosperis, & aduersis casibus, & euentibus præcognoscere, iudicare, & affirmare temerè præsumunt, non sine magno periculo erroris, & infidelitatis; cùm S. Augustinus, præcipuum Ecclesiæ lumen, eum, qui hæc obseruat, qui attendit, qui credit, qui in domũ recipit, qui interrogat, Christianam fidem, & Baptismum præuaricasse affirmet, vt illos merito Apostolus arguat, atq; increpet illis verbis: Dies obseruatis, & menses, & tẽpora, & annos: timeo vos ne forte sine causa laborauerim in vobis. Hi igitur leuissimi, & temerarii homines, in miserandam animarum suarum ruinam, graue fideliũ scandalum, & Christianę Fidei detrimen-

trimentum, futuros rerum euẽ-
tus, & quęcumque proſperè, vel
aduersè obuentura ſunt, ac actus
humanos, ea denique, quæ ex li-
bera hominum voluntate pro-
ficiſcuntur, aſtris, ſyderibuſque
aſcribunt, eiſq; eam facultatem,
vim, ſeu virtutem, & efficaciam
tribuunt ſignificandi futura; &
ad præcognita, ita inclinandi,
vt ſic omnino, nec aliter euentu-
ra ſint, atque ob eam cauſam de
iis rebus omnibus iudicia face-
re, prognoſtica, prædictiones, &
pręcognitiones ſibi aſſumere, &
palam venditare non dubitant:
quibus pauci rudes, & imperiti,
aliiſq; nimis crudeli, & impru-
dentes tantam fidem præſtant,
vt ex huiuſmodi iudiciorum,
& prædictionum præſcripto,
aliquid certo eſſe credant, aut
ſperent. Quorum ſanè, & men-

dacium magiſtrorum temeritas, & infelicium diſcipulorũ credulitas magnopere deploranda eſt, qui vel diuinis litteris admoniti non intelligunt hominis præſtantiam, cui Cœli, & Stellæ, & clariſſima Cęli ſydera, Sol, & Luna, Deo ita diſponente, non imperant, ſed inſeruiunt. Sic enim Moyſes populum Dei, vt hunc errorem caueret, præmonebat. Ne fortè, eleuatis oculis ad Cęlũ, videas Solem, & Lunam, & omnia aſtra Cęli, & errore deceptus adores ea, & colas, quæ creauit Dominus Deus tuus in miniſterium cunctis gentibus, quæ ſub Cęlo ſunt. Sed quid ſydera mirandũ eſt homini ſeruire? nonne nobiliſſimæ Intelligẽtię Angeli ipſi, omnes ſunt adminiſtratorii ſpiritus, in miniſteriũ miſſi propter

eos, qui hæreditatem capiunt ſalutis? nam rationales oues ita diligit Deus, vt non ſolum Epiſcopos, quemadmodum à S. Ambroſio ſcriptum eſt, ad tuendum gregem ordinauerit, ſed etiam Angelos deſtinauerit. Pręclarè etiam S. Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaqueque habeat ab ortu natiuitatis in cuſtodiam ſui Angelũ delegatum. Quod ſi Angeli homines cuſtodiunt, quid aduerſus Angelorum cuſtodiam, & tutelam aſtra moliri, aut efficere poterunt, quę cum ipſis Angelis nullo modo ſint comparanda? Nec ſane, hoc loco, prætereunda eſt eximii Eccleſiæ Doctoris, & Beatiſſimi Pōtificis, Magni Gregorii ſentētia, qui Priſcilianiſtas hęreticos, vnumquemque hominem ſub conſtitutionibus
 ſtel-

ſtellarum naſci putantes, magno rerum, & verborum pondere confutat. Abſit, inquit, à fideliũ cordibus, vt aliquid eſſe Fatum dicãt, vitam quippe hominum ſolus hanc Conditor, qui creauit adminiſtrat, neq; enim propter ſtellas homo, ſed ſtellæ propter homines factæ ſunt, & ſi ſtella fatum hominis eſse dicitur, ipſis ſuis miniſterijs ſubeſſe homo perhibetur. Vtinam inſani homines hæc ſaperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis. Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid ſciſcitemini, vt polluamini per eos. Neque enim, quæ Chriſtiana, & vera pietas repellit, ac damnat tanto ſtudio inueſtigarent, iiſdemque miſere ſe decipi, atq; irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam

dam homines , & curiosi, vel impij, & irreligiosi, qui futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeo anxie habere student, vt, ob eadem prænoscenda, & inuestiganda, in diuinæ legis offensionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantiæ, Hydromantiæ, Æromantiæ, Pyromantiæ, Onomãtiæ, Chiromantię, Necromantiæ, alijsque sortilegijs, & superstitionibus, non sine dæmonum saltem occulta societate, aut tacita pactione, operam dare, seu illis, ac sortibus illicitis taxillorum, granorum, triticeorum, vel fabarum iactu vti non verentur. Alij vero aliquas pristinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victoriam prostratæ idolatriæ reliquias retinentes, quibusdam augurijs, auspicijs, similibusue

signis,

ſignis, & vanis obſeruationibus ad futurorum diuinationem intendunt. Alij autem ſunt, qui cum morte fœdus ineunt, & pactum faciunt cum Inferno, qui ſimiliter ad occultorum diuinationem, ad inueniendos theſauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expreſſa cum diabolo pactione facta, in manifeſtam ſuarum perniciē animarum, nefarias magicæ artis incantationes, inſtrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres deſcribunt, dæmones inuocant, aut conſulunt, ab eis reſponſa petūt, aut accipiunt; eis preces, & thuris, aut aliarum rerum ſuffimenta, ſeu fumigationes, aliaue ſacrificia offerunt; candelas accendunt, aut rebus ſacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus ſacrilege

crilege abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obſequia præſtant, cultũ, venerationemue tribuũt, aut annulum, vel ſpeculum, aut paruas phyalas ſibi fabricant, aut fabricari curant, ad dæmones in eis allegandos, ſeu includendos, vt putant, ad reſponſa ab ipſis inde petenda, aut habẽda. Alij præterea etiam in corporibus obſeſſis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus, dæmones de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt; vt merito ab eis, quos Dominus in Euangelio tacere imperauit, vanas, mendaceſq; referant reſponſiones. Alij quoque præſtigiatores, frequentius vero mulierunculæ quędam ſuperſtitionibus deditę, in phyalis, ſeu vaſculis vitreis aqua plenis, vel in

ſpeculo accenſis candelis, etiam benedictis ſub nomine Angeli ſancti, & Alibi diabolum omnium malorum ſatorem ſupplices adorantes, vel in vnguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis, eundem omnium fallaciarum Architectum orant, vt ſimiliter futura, vel occulta quæuis ſpectra, & apparentes imagines, ſeu phantaſticas viſiones ſibi oſtendant; aut ab eodem patre mendacij diabolo, alijs incantationibus, aut varijs ſuperſtitioſis obſeruationibus, futurorum, & occultorum huiuſmodi veritatē quęrunt, & hominibus prædicare cōtendunt. Quorum omnium, quos ſupra enumerauimus conſimilis impietas parem exitum habet: nimirum, quod dæmones præſtigijs, ac dolis, tum qui diui-

diuinãt, tum qui diuinationem expetunt, illusi, ac delusi miserrime reperiuntur. Itaque cum futuros euentus in seipsis considerare, antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessario consequitur, vt Astrologi, & alij prædicti, qui huiusmodi futura prænuntiare, aut prænoscere quocunque modo, nisi Deo reuelãte audent, iniustè, atque impudenter, quod Dei est, sibi assumãt, & vsurpent. Sic fit, vt dum ab eis, quod solius est Creatoris, perperam creaturis tribuitur, Diuina Maiestas grauiter lędatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioso Christi sanguine redemptis, pestis, atque exitium importetur.

§. 2. Et licet iampridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex decreto sacri generalis Tri-

Ordinarijs ideo iussum fuit, ut eiusmodi artes, & libros extirparet sed extirpatio experta non fuit.

Tridentini Concilij confecti, illud inter cætera constitutum fuerit, vt Episcopi diligenter prouiderēt, ne huiusmodi Astrologiæ iudiciariæ libri, tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus successibus fortuitisue casibus, aut ijs actionibus, quæ ab humana voluntate pēdent, certo aliquid euenturum affirmare audēt, permissis tamen iuditijs, & naturalibus obseruationibus, quæ nauigationis, agricolturæ, siue medicæ artis iuuandę gratia conscripta fuissent. Libros vero omnes, & scripta Geomantiæ, Hydromātię, Chiromantiæ, Necromantiæ, siue in quibus cōtinentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicæ, prorsus reijci, & aboleri curarent.

Non

Non tamen errorum corruptelarum, delictorum, & abusuum prædictorum extirpationi vsq; adeo prouisum est quin etiam adhuc in nõnullis locis, & apud plurimos curiosius vigeãt, cum valde frequenter, detectis diaboli insidijs, diuinationum, sortilegiorum, & variarum superstitionum omnia plena esse in dies detegantur.

§. 3. Nos, igitur, qui pro nostro pastoralis officij munere Fidei integritatem, inuiolatam cõseruare debemus, & animarum saluti prospicere, quantum, diuina gratia adiutrice possumus, ex paternæ charitatis visceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus diuinationum, quæ diabolo auctore ad fidelium deceptionem à prædictis curiosis, vel perditis hominibus

Hic itaque Pontif. Astrolog. iudiciarios, Matheematicos. Diuinatores, & cæt. ab Ordinarijs, & ab Inquisitoribus seuere coerceri mãdat.

nibus fieri solẽt. Cupientes prætera sanctam illam Christianæ Religionis simplicitatem, præsertim vbi agitur de sũma Creatoris Dei potestate, sapientia, & prouidentia, ab omni erroris labe, integram, atq; incorruptam vt par est, retineri. Volẽtes quoque prædictæ falsæ credulitati, ac huiusmodi illicitarum diuinationum, & superstitionum detestabili studio, & execrandis flagitijs, atq; impuritatibus occurrere, vt de Christiano populo merito dici possit, quod de antiquo Dei populo scriptum est: Non est augurium in Iacob neque diuinatio in Israel. Hac perpetuo valitura cõstitutione Apostolica auctoritate statuimus, & mãdamus, vt tam cõtra Astrologos, Mathematicos, & alios quoscumque dictæ iudi-

ciariæ

ciariæ Astrologiæ artem, pręterquam circa agriculturam, nauigationem, & rem medicam in posterum exercentes, aut facientes iudicia, & natiuitates hominum, quibus de futuris contingentibus successibus, fortuitisq; casibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euenturum affirmare audent, etiam si id se non certo affirmare asserant, aut protestentur, quam contra alios vtriusq; sexus, qui supradictas damnatas, vanas, fallaces, & perniciosas diuinandi artes, siue scientias exercent, profitentur, & docent, aut discunt, quiue huiusmodi illicitas diuinationes, sortilegia, superstitiones, veneficia, incantationes, ac præmissa detestanda scelera, & delicta, vt præfertur, faciunt, aut in eis se quomodolibet

bet intromittunt, cuiuſcumque dignitatis, gradus, & conditionis exiſtant, tam Epiſcopi, & Prælati, Superiores, ac alij Ordinarii locorum, quam Inquiſitores hæreticæ prauitatis vbiq; gētium deputati, etiamſi in pleriſque ex his caſibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirant, & procedant, atque in eos ſeuerius Canonicis pœnis, & aliis eorum arbitrio animaduertant.

Libroſque harum artium retineri vetat.

§. 4. Prohibentes omnes, & ſingulos libros, opera, & tractatus huiuſmodi iudiciariæ Aſtrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, Artis Magicæ, aut in quibus ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, execrabiles incātationes, ac ſuperſtitiones continentur, ac

vtſu-

vtſupra in memorato Iudice interdictos ſub cenſuris, & pœnis in eo contentis à quibuſcumque Chriſtifidelibus legi, aut quomodolibet retineri, ſed illos Epiſcopis, & Ordinariis locorum, vel Inquiſitoribus prædictis prȩſentari, & conſignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate ſtatuimus, & mandamus, vt contra ſcienter legentes, aut retinentes libros, & ſcripta huiuſmodi, ſeu in quibus talia continentur, ſimiliter iidem Inquiſitores liberè, & licitè procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere poſſint.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. *Clauſulæ derogatoriæ.*

§. 6. Vt autem præſentes noſtræ *Iuſsio pub. in Vrbe.*

ſtræ litteræ ad communem omnium notitiam facilius deducantur, iubemus illas in valuis Baſilicarum S. Io. Lateranen. & principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affigi, seu appendi, eiſque detractis, ipſarum exempla etiam impreſſa eiſdem in locis affixa relinqui.

Et extra. §. 7. Et inſuper vniuerſis, & ſingulis venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, locorum Ordinariis, & Prælatis, necnon Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet conſtitutis, per hæc committimus, & in virtute ſanctæ obedientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, vt per ſe, vel alium, ſeu alios, eaſdem præſentes litteras, poſtquam eas receperint, ſeu earum notitiam habuerint, in ſuis, &

ſingu-

ſingulis parochialibus Eccleſiis, dum in eis populi multitudo ad diuina conuenerit, deinde vero ſemel in anno, & quoties eis expedire videbitur, vulgari ſermone publicent, aut publicari faciant.

§. 8. Quia vero difficile foret præsētes litteras ad ſingula quęque loca, in quibus de eis fides facienda erit deferri, volumus, vt earum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, ac paruo ſigillo Sanctæ Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis, aut alicuius Prælati, vel Curiæ eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra vbique locorum adhibeatur, quæ eiſdem originalibus litteris adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo &c. *Fides exemplorū.*

D. P. An I. die 5 Ianuarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicę, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Nonis Ianuarii, Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitatę Domini 1586. Indictione 14. die vero 9. mensis Ianuarij, Pontificatus S. D. N. D. Sixti diuina prouidentia Papæ V. anno 2. retroscriptæ litteræ Apostolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt in valuis, seu portis Sancti Ioannis Lateranensis, & Sancti Petri Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & aciei Campi Floræ, & per aliquod temporis spatium dimissæ per nos Ioan. Freyle, & Nicolaum Taglietttum S. D. N. Papæ Cursores.

Alex. Parabiacus Mag. Curs.

IV. Alias CXIII.

Contra Astrologos Iudiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Ponti-

Pontificis, aut eius consanguineorum Iudicia facere, necnon eos, qui illos desuper consulere præsumpserint, cum innouatione similis cõstitutione Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabilis Iudiciorũ Dei altitudo non patitur, vt humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu Diuino recondita, & ipsis beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tanquam explorata, in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arro- *Edita An. D. 1631.* *Proœmium.*

ganti, & pernicioſo exemplo venditare præſumant.

Cauſa huius Conſtitutionis. §. 1. Hinc eſt, vt quamuis ciuilibus, canoniciſque ſanctionibus, ac nouiſſimè fel. rec. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri Conſtitutione deſuper edita, Aſtrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui euentura diuinare, ſeu prædicere audent, quoſquè vti homicidas, & maleficos antiquitas æſtimauit, illorum potiſſimũ, qui de ſumma Reipublicæ, vel Principis ſalute iudicia ferre prę́ſumerent, ars, profeſſio, ſiue exercitium grauibus pœnis inhibita eſſe noſcantur. Attamen ſicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij proprię pusillitatis obliti, ac lenitate forſan, vel conniuentia audentiores facti, vanamque fatidicorum ęſtimatio-

mationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, graueque Christifidelium scandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus vero inquietis rerũ nouandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica, & prædictiones verbo, vel etiã scripto edere nõ erubescunt.

§. 2. Nos itaque perniciosis huiusmodi ausibus, quantum nobis ex alto conceditur, obuiã ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum grauitate, & seuerioris disciplinæ fræno coercere volentes: Motu proprio, & ex certa sciẽtia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Constitutionẽ per præfatum Sixtum prædeces- *Innouatio cõstit. Sixti V.*

cessorem desuper, vt præfertur, editam Apostolica auctoritate tenore pręsentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus.

Cõtrauẽtiones, & cõtrauenięntium laicorũ Pęna.

§. 3. Et insuper omnibus, & quibuscumq; Laicis cuiuscumq; sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, siue de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, eiusq; vsque ad tertium gradum inclusiuè consanguineorum, Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresve nũcupatos, vel alios Astrologiam iudiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cætero consuluerint, sine desuper eorum iudicia, pro-

gno-

gnostica, prædictiones, seu præcognitiones etiam sibi oblatas receperint, illisve quomodolibet vsi fuerint, vel illas penes se scienter retinuerint, aut alicui ostẽderint, necnon ijsdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, siue alijs Astrologiam Iudiciariam, seu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profiten. qui Iudicia, Prognostica, seu prçcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certò se affirmare protestẽtur, fecerint; siue à se, vel ab alijs iam facta, seu factas imposterum penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quouis modo etiam improbando scripto, vel verbis tractauerint; nedum excommunicationis maioris latæ sententiæ,
 sed

sed etiam vti læsæ Maiestatis reis, vltimi supplicij, ac confiscationis omnium bonorum suorum, etiam Romanæ Curię officiorum, ac deuolutionis quarumcumque Ciuitatum, Castrorum, & locorum iurisdictionalium, & fœudalium.

Pœna Clericorum quorũcumq; quantumuis qualificatorum.

§.4. Clericis quoque, & Presbyteris, alijsque personis Ecclesiasticis, tàm sæcularibus, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu instituti, vel Militiarum quarũcunque, etiã Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, alijsque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ sedi immediatè subiectis, Regularibus vtriusque sexus, vltra prędictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum, etiam Monasterio-

rum

rum Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcunque, & inhabilitatis perpetuæ ad illa imposterum obtinenda; ita quod personæ Ecclesiasticæ præuia illarum degradatione Curiæ sæculari tradantur puniendę: in Episcopali vero, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumq; alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana, quantumuis sublimi, excellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum, quantumuis amplissimarum, & Patriarchali maiorũ, ac officiorum suorum, & inhabilitatis

pęnas, ipſo facto, incurren. Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium inſligimus, & imponimus.

Iudiciũ deputatio, tàm in Vrbe, quàm extra.

§. 5. Cognitionem autem cauſarum huiuſmodi, quoad perſonas Eccleſiaſticas, tàm ſeculares, quàm regulares, in Vrbe noſtra, & illius diſtrictu ad dilectos filios noſtrum in eis Vicarium in ſpiritualibus generalem, necnon eiuſdem Vrbis Gubernatorem, ac cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditorem Generalem, & eorũ quemlibet inſolidum: extra verò Vrbem, & diſtrictum prædictũ in Prouincijs, Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ſubiectis ad S.R.E. Cardinales in eiſdem Prouincijs de Latere Legatos, & Prolegatos, ac Pręſides in dignitate eccleſiaſtica conſtitutos pro tempore exiſtentes, in alijs verò omnibus,

bus, & ſingulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Caſtris, & locis, tam ſub noſtra, & dictę Sedis, quam cuiuſuis alterius Principis ditione comprehenſis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religioſorũ, ipſiſque Superioribus penitus excluſis, ad Ordinarios locorũ, vbilibet locorum etiam ad hæreticæ prauitatis Inquiſitores ſpectare volumus.

§.6. Mandantes dilectis filijs noſtris, & dictę Sedis de Latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præſidibus prædictis nunc, & pro tempore exiſtentibus, necnon Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis ſingulis, videlicet, in ſuis Ciuitate, & Diœceſi, & quoad loca intra fines alicuius Diœceſis, non tamen de *Demãdatio cognitionis cauſarũ huiuſmodi.*

Diœcesi existentia ipsarũ Diœcesum, intra quarum fines eadẽ loca extiterint, quo verò ad ea, quæ extra fines alicuius Diœcesis consistunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinariis, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam cuiusuis Fisci, vel denuntiatoris, ac etiam ex eorum officio causarum huiusmodi cognitiones suscipientes, præuia etiam auocatione à quibusuis aliis supra nõ expressis, nec à Nobis specialiter delegatis, in causis ipsis modo præmisso procedant omnibus iuris, & facti remediis opportunis, inuocato etiam auxilio brachii sæcularis.

Inhibitio, & pœna contra turbãtes, vel nõ obedientes Iudicibus prædictis.

§. 7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium Metropolitanorum, & Patriarchalium, nec-

E 6 non

non quorumuis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus, Conuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ne sub priuationis beneficiorum, & officiorum quorumcumq; per eos respectiuè obtentorum, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinẽda, vocisq; actiuæ, & passiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliosque prędictos in causis huiusmodi procedentes, quoquomodo impedire, molestare, seu perturbare audeãt, vel præsumant: ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requisiti, Religiosos ipsos, etiãsi alicuius loci regularis Superiores

actu fuerint, Ordinariis, Legatis, seu Vicelegatis, ac aliis prædictis, seu quibus iidem mandauerint consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

Decretum irritans. §. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunq; Iudices Ordinarios, Delegatos, & Cōmissarios, ac etiā Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici, & Curiæ eiusdem Cameræ generales Auditores, ac S. R. E. Camerariū, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicādi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam

quauis

quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§.9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesima, & aliis Cancellariæ Apostolicę Regulis, ac Prouinciarum, Regnorũ, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam S. Ioannis prędictorum, aliorumque Religiosorum, & piorum locorum, etiam iuramento, cõfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & cõsuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Prouinciis, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospita-

Contrariorũ derogatio.

pitalibus, & Militiis prędictis, & aliis piis locis, ac illorũ Vniuersitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis, in cõtrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiãsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum seriẽ derogamus, cęterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, quod præſentes litteræ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicę, nec non in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur: quæ, poſtquam ſic affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcumque tam in Statu noſtro temporali, quam extra eum, vbique locorum perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Publicationem in Vrbe omnes arctare vult.

§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iuditio, & extra, vbique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Tranſumptis eadem fides.

§. 12.

Sāctio pœnalis. §. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginã nostræ approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat P. An. 8. 1. Aprilis. Datum Romæ apud S. Petrum anno incarnationis Dominicę millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Kal. Aprilis, Põtificatus nostri anno octauo.

In Dei nomine Amen, Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimo primo, die vero decima mensis Aprilis, Indictione decimaquarta. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Vrbani

Diui-

Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno eius octauo, supradictæ Litteræ Apostolicæ præsentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimissis copijs ad Basilicas Ecclesiarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Vrbis, & in Cancellaria Apostolica in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis consuetis Vrbis, per nos Augustinum de Bolis, & Ioannem Radicam S. D. N. Papæ Cursores.

Matthias Spada Magister Cursorum.

XLII.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, siue vsus Catholicæ Religionis non existat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. D. 1596.*

CVm sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quamplures Christifide- *Causa huius constitut.*

les

les ex diuersis Italiæ partibus, eorum patrijs, vbi vera, & sancta Catholica, & Apostolica Religio viget, & publicè prædicatur, discedentes, abeant in longinqua loca, vbi non solum hæreses impune grassantur, sed quod peius est, Catholicæ Religionis vsus publicè interdicitur, & prohibetur. Quo fit, vt personæ ibi permanētes, etiamsi Catholicæ sint, cogantur tamen contra eorum pia desideria, sacrosancto Missæ Sacrificio, alijsque diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione, in suarum animarum discrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis, in quibus Catholicæ fidei cultus liber non permittitur.

§. 1. Quare nos, his, & alijs malis, & periculis inde prouenientibus, quantum cum Domino possumus, obuiare cupiētes, hac nostra in perpetuum valitura

litura Constitutione statuimus, & ordinamus, vt de cętero nullus Italus, siue Mercator, siue cuiusuis alterius conditionis, vel status existat quouis quæsito colore, prætextu, vel ingenio, audeat habitare, vel domiciliũ tenere in Ciuitate, Oppido, seu loco, vbi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua liberè, & sine omni periculo palam, & publicè celebrari, & audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia diuina Officia, & conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cætera fieri iuxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

§. 2. Vtque ijdem Itali abstineant à Matrimonijs cum hæreticis mulieribus, & ab hære- *Enitent que hic enarrata.*

ticorum

ticorum ſepulturis: filios ſuos de ſacro fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipſi viciſſim hæreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare præſumant: Medicorum quoque hæreticorum opera, neceſſitate ceſſante, & vbi adſit copia Catholici Medici idonei, non vtantur.

Ad habitandũ ibi, nõ accedãt, niſi id prius ſignificẽt Ordinarÿs, vel Inquiſitoribus quicũ eis hic deſcripta ſeruẽt.

§. 3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandũ, ſeu inhabitandum in partibus prædictis, id ſignificent ſuis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum, à quibus ſerio admoneãtur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidẽ conſtanter retinentes, & profitentes, piam, & Catholicam vitam ducant, Dominicos, & Feſtos dies, abſtinentias, & ſacra ieiu-

nia ab Ecclesiæ præcepta religiosè colant, atque omnem hæresim, & errorem, hæreticos, schismaticos, & ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt saltem singulis annis de eorum Sacramentali peccatorum confessione, & Sanctissimæ Eucharistiæ perceptione, per eos facta, fidem, seu testimonium ipsis Ordinarijs, vel Inquisitoribus in Italiam transmittant. Ad quod & nos dictos Italos tenore præsentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

§. 4. Quod si quis propriæ salutis immemor, contra præmissa facere præsumpserit, possit aduersus eum per locorum Ordinarios, & Inquisitores hæreticæ prauitatis, vti de hæresi suspectum procedi.

Inobedientes vt de hæresi suspecti inquiri possũt.

§. 5.

Quibuscunque non obstantibus.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Transumpti fides.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium trãsumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 5 die 26 Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesimasexta Iulij, millesimo quingentesimo nonagesimosexto, Pontificatus nostri Anno quinto.

Con-

XXVIII.

Contra hæreticos in locis Italiæ, & Insularum adiacentium quouis prætextu commorantes, eorumq; fautores.

GREGORIVS PAPA XV.

Edita An. D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis, Beati Petri Apostolorum Principis, successoris munus exigit, vt pro incumbente Dominici gregis cura, & solicitudine, Prędecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim, quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conseruationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum, & inuiolabiliter obseruentur, innouet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compensa-

tis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Conſt., quæ eſt ſupra p. 115.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. rec. Clementis Papa VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis videlicet. Cum ſicut non ſine &c. vt ſupra pag. 115.

Hic Pont. illam omnino præcipit obſeruari.

§. 2. Nos inuiolabili dictarum Clementis litterarum, & in eis contentorum quorũcumque obſeruationi, quãtum Nobis ex Alto conceditur, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deq; Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis prædeceſſoris litteras, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, tenore prĉſentium approbamus, & confirmamus, illaſque innouamus, ac inuiolabiliter obſeruari mandamus.

§. 3.

§. 3. Insuper ne vllus hæreticus in locis Italię, & insularum adiacentium, neque etiam sub commercii, mercimonii, aut alio quouis prætextu domicilium contrahere, seu domum apertã habere propriam, vel conductã, aut gratis concessam, seu habitari, aut morari possit, earumdem tenore præsẽtium prohibemus, ac respectiuè statuimus, & ordinamus. *Et plenius modo disponit cõtra Hæreticos.*

§. 4. Contra prohibitioni autem, ac statuto, & ordinationi nostris huiusmodi praeuntes, seu contrauenientes cuiusuis status, gradus, ordinis, dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam sæcularis existentes, iuxta formam iuris procedatur, & puniatur. *Cõtrauenientibus pœnas infligit.*

§. 5. Et simili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eisque quoquomodo contra *Illorũ fautores vti hæreticos puniri iubet.*

præſentium litterarum tenorẽ, fauorem, opem, ſeu auxilium præbuerint, vti fautores, & receptatores hæreticorum puniri.

Et ita, & non aliter iudicari mãdat.

.6. Sicque per quoſcumque Iudices, ordinarios, & delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, & de Latere Legatos ſublata eis, eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbiq; iudidicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Quibuſcũque nõ obſtantibus.

§.7. Non obſtan. conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, quod præ-

præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticа constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iuditio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ: quodque eædem præsentes, post duos menses, à die illarum publicationis, computandos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent. *Publicatio nem in Vrbe omnes ligare decernit.*

Datum Romæ apud Sanctã Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die secunda Iulij M. DC. XXII. Pontificatus nostri anno secundo. *D. P. An. 2. die 2. Iulij.*

Anno à Natiuitate Domini Nostri IESV Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indictione quinta, die vero prima mensis Septembris, Pontificacus Sanctiss.

in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. anno eius secundo, retroscripta Constitutio, affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem.

Octauius Spada Magister Cursorum.

XXVI.

Reuocatio facultatū Superioribus quorumcumq; Ordinū, & Religiosorū quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum, ad officium sanctæ Inquisitionis hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

Edita An D. 1606. PAVLVS EPISCOPVS *Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à prædecessoribus

ſoribus ſuis temporum, & rerũ qualitate id tunc expoſcente, prouide pro hæreſum extirpatione ſancita ſunt, nouis emergentibus rationibus reuocat, & immutat, aliaq; deſuper diſponit, & ordinat, prout in Domino ſalubriter cõſpicit expedire.

Pius IV iuſſit Inquiſitores procedere contra quoſcumq; regulares, dũmodo ab eorum Superioribus non eſſet peruẽtum vt ſupra in eius conſtit. 51. Paſtoris.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus prædeceſſor noſter perpetuo valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinauit, & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ prauitatis tam generales, quam in quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & Locis pro tẽpore deputati particulares, cõtra omnes quorumcumq; Ordinum, etiam exemptorum, etiam Mendicantium profeſſores, & Religioſos, ac

etiam alios quoſcunque quouis modo priuilegiatos, & exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſpectos, aut culpabiles, dummodo ab eorundem profeſſorum, & Religioſorum Superioribus, vel Prælatis in cauſis huiuſmodi præuenti non fuiſsent, iuxta facultates officij Inquiſitionis ipſius prauitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos, ſecundum canonicas ſanctiones caſtigare, atque punire poſsent, & valerent; ac alias prout in litteris ipſius Pij prædeceſsoris latius continetur.

Hic modo Pōtiſ. facultatem quibuſcũque Ordinũ Prælatis cognoſcẽdi tribuit.

§. 2. Cum autem rerum vſu compertum ſit, occaſione præuentionum huiuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſse, quo minus cauſæ huiuſmodi ea, qua decet, diligentia cognoſ-

cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuò valitura Conſtitutione omnia, & quæcunque priuilegia, indulta, facultates, & conceſſiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumcumq; Ordinum, ſiue Mendicantium, ſiue Clericorum Regularium, cuiuſuis Ordinis, & inſtituti, etiam in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumuis exemptorum, & quocumque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſ-

ſai Regula riũ ad officiũ Inquiſitionis ſpectãtes quoquomodo conceſſam reuoc.

cumq; Romanos Pōtifices prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam concessa, approbata, & innouata, & quantumuis, etiam longissimo tempore, obseruata, causas ad dictum officium quouis modo spectantes, cognoscendi, & terminandi, seu in illis quoquo modo se intromittendi, quorum omnium, & singulorum tenores, etiamsi de illis specialis, & expressa mētio habenda esset, præsentibus pro plene, & sufficiēter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate, tenore pręsētium perpetuo cassamus, reuocamus, & abolemus, ipsisq; Generalibus, Superioribus, & Prælatis, vt de cætero, quouis quæsito colore, vel prætextu præuentionis, vel consuetudinis, & pręscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi,

di, an delationes huiuſmodi calumnioſæ ſint, necne in eiſdem cauſis, tàm motis, quàm mouendis, quoquo modo ſe intromittere, ſeu immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minimè audeant, ſeu præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

§. 3. Volentes, & expreſsè mandantes, vt ipſis Religioſi poſſint, & debeant omnes, etiã Ordinum huiuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus liberè denunciare, abſque eo, quòd Superiores prędicti perſonas denunciandas, & cauſas perquirere, vel quoquomodo id impedire, vel retardare audeant, vel pręſumant.

Regular. omnes Ordinarijs, & Inquiſitoribus ſiue re denũciari mãdat

Et causas corã ipsis Prælatis pendentes Inquisitoribus, & Ordinarijs cõmittit.

§. 4. Insuper omnes, & quascumq; causas ad dictum officiũ quomodolibet spectantes, & pertinẽtes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis huiusmodi in quibuscumq; locis existentibus, ac contra quoscumq; Religiosos, vt prefertur exemptos, & motas, & pendentes, ad nos earum serie auocamus, easq; omnes in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, ipsius prauitatis Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorũ viciniorибus terminandos cõmittimus.

Prælatos ad transmittẽdum omnia acta, & omnes regulares de hæresi suspecto quẽdã Ordin. & Inquisitoribus monet.

§. 5. Præterea ipsis Generalibus, Superioribus, & Prælatis, pari auctoritate, præcipimus, atq; mandamus, vt omnes processus, & acta causarum huiusmodi, Inquisitoribus, seu Ordinarij prędictis respectiuè remittant, & consignent, necnon pro-

fesso-

fessores, Fratres, & Religiosos supradictos, quos hæresis labe infectos, vel suspectos, etiam in visitatione, esse nouerint, absq; alia consultatione cum proprijs Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus respectiuè denuncient.

§. 6. Quòd si Generales, alijq; prædicti presentibus litteris nõ paruerint, eos omnes priuationis quarumcumq; dignitatum, seu Prælaturarũ, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & passiuę, perpetuęq; inhabilitatis ad easdẽ, necnon contra fautores hęreticorum, & impeditores officij statutas, & inflictas poenas, aliasq; censuras Ecclesiasticas, etiam excommunicationis maioris, latæ sententię, à qua nonnisi à Nobis, vel à Roma- — Cõtrauenientibus pœnas imponit.

Romano Pontifice pro tempore exiſtente, prҿterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſse.

Clauſulas huius Bullæ præſeruatiuas apponit.

§. 7. Necnon præſentes litteras licet generales Superiores, & Prælati prҿdicti, aut quicunque alij quauis auctoritate, dignitate, vel officio, ſeu honore fulgẽtes in præmiſſis quomodolibet intereſse habentes, vel habere prҿtendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces exiſtere, ſuoſq; plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac de omnibus inuiolabiliter obſeruari; ſicque per quoſcumque Iudices, & Commiſsarios, quauis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorũ cuilibet quauis aliter iudicandi, & in-

& interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere: irritũ quoq; & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, sciẽter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 8. Non obstantibus prædicta, ac quibusuis alijs constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & Institutorum quorumcumq; iuramento, cõfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac personis, etiam per quoscumq; Romanos Põtifices, præ- *Edita An. Do. 1570.*

decess-

decesſores noſtros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo conceſſis, confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis, & innouatis, quibus, ac alijs omnibus, quæ præſentibus quomolibet obſtare poſsent, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & expreſsa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quęuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores pro plenè, & ſufficienter præſentibus expreſſis, & totaliter inſertis habentes illis alias, in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, & ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 9. Vt autem præſentes litteræ ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis ignorantiam earum prætendere, aut cõtra eas ſe excuſare valeat, illas in valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorũ Baſilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac acie Campi Floræ de more, affigi, & publicari, earumq; exempla inibi affixa dimitti, ac poſt publicationem huiuſmodi omnes, & ſingulos, quos concernunt, & concernent in futurum, perindè arctent, & afficiant, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſsent.

Formã & effectũ publicationis præſcribit.

§. 10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & ſigillo alicuius Prælati, ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica

Tranſumptis credi iubet.

con-

constitutæ munitis, eandem prorsus fidem in iudicio, & extra, vbiq; gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eisdem originalibus litteris adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ: & nihilominus, vt ad maiorem notitiam singulorum, & quorumcumque Religiosorum prædictorum præsentes deueniant, etiam volumus, & in virtute sanctæ obedientiæ prçcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus, & Prælatis prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, seu Congregationibus, Prouincialibus, vel Generalibus cuiuscumq; Prouinciæ, tàm in Italia, quàm extra, præsentes nostras litteras legi, & publicari faciant, & procurent.

§. 11. Nulli ergo &c. Dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominic. 1606. Calend. Septembris, Pontificatus Nostri, Anno secundo.

Sanctio pœnalis.

Dat. P. An. 2. die 1. Sept.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. Anno secundo; die vero tertia mensis Octobris supradictæ litteræ Apostolicæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, vt moris est per me Ioan. Baptistam Menochium, eiusdem Sanctiss. D. N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

XCVII.

Innouatio Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virgi-

Virginis editarum. Impositioque maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinarios, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos.

Edita An. D. 1616.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REgis pacifici, quamquam nullo nostro merito, diuina dispensatione vices gerentes in terris, ex muneris nostri debito, pacis, & concordiæ inter Christifideles, presertim Ecclesiasticas personas, quæ alijs in viam pacis dirigendis, & in vnitate Spiritus continendis sunt præpositæ, conseruationi sedulo inuigilare cupientes, ea, quæ à prædecessoribus nostris, Romanis Pontif. ad scandalo-

rum ſemina tollenda ſalubriter conſtituta ſunt, cum hoſtis antiqui inſidijs, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minime obſeruari, aut varijs modis eludi dignoſcuntur, vt inuiolata ſeruentur, opportunis remedijs, quantum cum Domino poſſumus, prouidemus.

§. 1. Olim ſiquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum, accepto, quod nõnulli diuerſorum Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publice per diuerſas Ciuitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidie predicare non ceſsabant, omnes illos, qui tenebant, aut aſserebãt, Glorioſam, & Immaculatam DEI Genitricem abſq; originalis peccati macula fuiſse conceptam,

Sixtus IV. cõſtitutionem edidit contra affirmãtes hereticũ eſſe, aut peccatum mortale credere, vel tenere B. Mariam Virginem in cõceptione à peccati originalis macula præſeruatam fuiſſe,

ceptam, mortaliter peccare, vel
esse hereticos, eiusdemque Im-
maculatæ Conceptionis officiũ
celebrantes, audientesque ser-
mones illorum, qui eam sine
huiusmodi macula conceptam
esse affirmabant, grauiter pecca-
re, sed & prædictis prædicatio-
nibus non contenti, confectos,
super eisdem suis assertionibus,
libros in publicum ediderant,
ex quorũ assertionibus, & præ-
dicationibus non leuia scanda-
la in mentibus fidelium exorta
erant, & maiora merito exoriri
formidabantur in dies: idem
Sixtus prædecessor huiusmodi
temerarijs ausibus, & peruersis
assertionibus, & scandalosis,
quę exinde in Dei Ecclesia exo-
riri poterant, obuiare volens,
huiusmodi assertiones Prædi-
catorum eorumdem, & aliorũ
quo-

vel nõ fuisse, cum nondũ id esset à Sede Apost. & Romana Ecclesia decisum.

Hanc const. Sixt. IV. vide in cap. 2. de Reliq. & Vener. Sãctorum inter extrauag. communis.

quorumlibet, qui affirmare prę-
sumerent, eos, qui crederent, aut
tenerent, eandem Dei Genetri-
cem ab originalis peccati ma-
cula in sua conceptione præser-
uatam fuisse, propterea alicuius
hæresis labe pollutos fore, vel
mortaliter peccare, aut huius-
modi Officium Conceptionis
celebrantes, seu huiusmodi ser-
mones audientes alicuius pec-
cati reatum incurrere, vtpote
falsas, & erroneas, & à veritate
penitus alienas, editosque desu-
per libros prædictos id conti-
nentes, quo ad hoc reprobauit,
& damnauit, ac statuit, & ordi-
nauit, quod prædicatores verbi
Dei, & quicunque alij cuius-
cunque status, gradus, aut ordi-
nis, & conditionis essent, qui
ausu temerario pręsumerent in
eorum sermonibus ad populū,
seu

ſeu alias quomodolibet affirmare, huiuſmodi ſic per eum improbatas, & damnatas aſſertiones veras eſſe, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excõmunicationis ſententiam eo ipſo incurrerent, à qua ab alio, quam à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, nequirent abſolutionis beneficium obtinere. Similique poenę, & cenſuris ſubiecit eos, qui auſi eſſent aſſerere contrariã opinionem, tenentis videlicet, Glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id eſſet à Romana Eccleſia, & Apoſtolica Sede deciſum.

Eam innouauit Conc. Trid. ſeſſ. 5. de peccatis origin. ſi.

§. 2. Hanc vero Sixti prædeceſſoris Conſtitutionem Æcumenica

menica Tridentini Synodus postea innouauit.

§. 3. Ac deinde similis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædecessor noster, statuit, ordinauit, & mandauit, quatenus nemo cuiuscunq; ordinis, vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel vbicunq; promiscua virorum, & mulierum multitudo conuenire solet, de huius controuersiæ alterutra parte disputare rationibus, vel Doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipsa quæstione cuiusuis pietatis, aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere, vel dictare presumeret; qui contrafaceret, suspensionis pœnam à diuinis absq; noua declaratio- *Pius V. prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus disputari, vulgari sermone scribi, vel dictari, ut in eius const. 114. Super speculam.*

ne ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & quocunque præterea gradu, ſiue dignitate, vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo iure priuatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda perpetuæ inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiam facto obnoxius foret, ſuper quibus, niſi à Romano Pontifice, pro tempore, exiſtente diſpenſari, ſiue abſolui non poſſet, & nihilominus alijs pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælato pro delictis menſura infligendis, ſubiectus eſſet, prout ſubiecit.

Sed ſolummodo in Academijs, & Capitulis, vbi nulla ſcãdali occaſio ſubeſſet permiſit.

§. 4. Cæterum, quandiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita non eſſet, oppoſitaque ſententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Accademiæ diſputationibus, ſiue generalium,

ralium, aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias interessent, qui rem capere possent, nec scandali vlla subesset occasio, de illa quæstione disserere, & argumentis vtramlibet partem asserere, vel impugnare; dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, seruarenturq; illa omnia, quæ à dicto Sixto prædecessore statuta sunt, quorum singula, etiam quantum ad alias pænas duxit innouanda, & innouauit prout in Sixti, & Pij prędecessorum litteris desuper cõfectis plenius continetur.

§. 5. Verum licet hæc prouide statuta sint, nihilominus, sicut accepimus, nonnulli in diuersis Christiani Orbis partibus, interminatis quæstionibus nimis intenti, dissensionum huiusmodi, iampridem Ecclesiæ

Quia tamen super prædictis sic vt sup. statutis noua quæstiones exortę sunt.

disciplinæ vigore recisa germina coalescere procurant, indeq; contentiones, & rixæ non sine Dei offensa, & scandalo plurimorum exortæ sunt, & grauiores in dies ne exoriantur, periculum est, nisi à nobis opportune prouideatur.

Sixtus IV. & Pij V. constitutiones innouat, & inuiolabiliter præcipit.

§. 6. Quamobrē Motu proprio, non ad alicuius Nobis, super hoc oblatæ petitionis instātiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, constitutiones Sixti, & Pij prædecessorum huiusmodi veriores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, easdē Constitutiones Apostolica auctoritate tenore pręsentium approbamus, & confirmamus, & etiam quo ad earū pænas quascunque, etiam absolutionis reseruationem, innouamus, & inuiola-

uiolabiliter ab omnibus, etiam regularibus quibuscunque, tam ecclesiasticis, quam sæcularibus personis, cuiusuis status, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tam ecclesiasticæ, quam sæcularis, etiamsi specialis, specifica, & indiuidua earum esset necessario facienda mentio, obseruari præcipimus, & mandamus, donec à Romana Apostolica Sede huiusmodi controuersia fuerit diffinita.

§. 7. Ac præterea si quis quouis modo contrauenerit, præter supradictarum constitutionum poenas respectiuè, ipso facto, incurrendas, etiam concionandi, publice legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua, & passiua in quibuscunque electionibus eo ipso absque alia declaratione, priuatus exi- *Transgressoribus poenas auget.*

ſtat, necnon ad concionandi, & publice legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pænas ſimiliter, ipſo facto, incurrat, abſque alia declaratione, à quibus, nonniſi à nobis ipſis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pariter abſolui, ſeu ſuper ijs diſpēſari poſſit, & nihilominus alijs poenis noſtro, & eorundem Romanorum Pontificum ſucceſſorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubijciatur, prout eum ſubijcimus per præſentes.

Et cõtra eos Episcopis, & cæter. ac hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus facultatem procedendi tribuit

§. 8. Et contra huiuſmodi tranſgreſſores, etiam regulares cuiuſuis Ordinis, & inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcunque eccleſiaſticas, & ſæculares perſonas cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam eccle-

ſiaſti-

siasticæ, quam sæcularis, vt præfertur, tam Episcopi, & Prælati, Superiores, alijque Ordinarij locorum, quam hęreticę prauitatis vbique locorum, deputati Inquisitores procedant, & inquirant, atque in eos seuere animaduertant. Nos enim ijs, & eorum cuilibet, contra eosdẽ transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatẽ, & auctoritatem ijsdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, vt præfertur procedere, inquirere, & punire pręcipimus, & mãdamus.

§. 9. Non obstantibus omnibus ijs, & singulis, quæ tam Sixtus, quam Pius, prædecessores prædicti in litteris suis huiusmodi, voluerunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis,

eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habētes, hac vice, duntaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Publicationem Romæ factã, vbiq; ligare decernit. §. 10. Et, ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod presentes litteræ, seu illarum exempla, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis credi iubet. §. 11. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus

ſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Iulij, millesimo ſexcenteſimo decimo ſexto, Pontificatus noſtri anno duodecimo. D. P. An. 12 die 6. Iulij.

Anno à Natiuitate Domini N. IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Indictione decimaquinta, die vero nona menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. anno duodecimo, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per me Auguſtinum Bracherium Curſorem.

Siluerius Pontirollus Mag. Curſ.

XXIX.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis aſſerendi B. MARIAM

RIAM Virginem conceptam fuisse in peccato originali.

Edita An. D. 1622. *In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali, coram S. D. N. D. Gregorio diuina prouidentia Papa XV. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Card. aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus generalibus à sancta Sede Apostolica specialiter deputatis, feria 3. die 24. May Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi 1622.*

SAnctissimus D. N. auditis votis Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium contra hęreticam prauitatem Generalium Inquisitorum Decretum aliàs editũ à fel. record. Paulo V. eius prædecessore, tenoris sequentis, videlicet.

Paulus V. decreto. Sanctissimus Dominus noster post longam, & maturã discussionem auditis votis Illustrissimo-

mo-

morum, & Reuerendissimorũ DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generaliũ Inquisitorum, re accuratè, ac diligenter perpensa, prouidè considerans, quòd quamuis in Constitutione fel. rec. Sixti IV. super CONCEPTIONE Beatissimæ Virginis MARIÆ pro submouendis inter Christifideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, à S. Tridentina Synodo innouata, & deindè in alia Constitutione san. mem. Pij V. super eadem re, quas similiter Sãctitas sua innouauit cum quibusdam prouisionibus, & adiectionibus poenarum pro efficaciori earum obseruatione, relinquatur vnicuique libera facultas tenendi, & etiam asserendi vtramque partem, quod scilicet fuerit, vel non fuerit concepta

Prohibuit in actibus publicis asserere B. Virginem cõceptam fuisse in peccato originali, vt in constitut. indic. Rub.

cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occasione assertionis affirmatiuæ in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Christiano, cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones. Propterea volens huiusmodi scandalis ex debito sui muneris prouidere, decreuit, & pręcipit, ac præsentis decreti virtute mādat, & pręcipit omnibus, & singulis cuiusuis Ordinis, & Instituti regularibus, & alijs quibuscunque, tàm Ecclesiasticis, quàm sęcularibus personis cuiusuis cō-ditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticę, quàm

quàm sæcularis, etiam si specialis, specifica, & indiuidua earũ esset necessariò mẽtio facienda, vt in posterum, donec articulus huiusmodi à sancta Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per Sãctitatem suam, & Sedẽ Apostolicam fuerit aliter ordinatũ, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & alijs quibuscunq; actibus publicis asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali. Contrafacientes autem eadem Sanctitas sua voluit, & declarauit subiacere debere, & subiecit cẽsuris, & poenis contentis in supradictis constitutionibus suorum prædecessorum, & sua, ipso facto incurrendis: Per huiusmodi tamen prouisionem Sanctitas sua non intendit reproba-

re

re alteram opinionem, nec ei vllum prorſus pręiudicium inferre, eam relinquens in eodem ſtatu, & terminis, in quibus de pręſenti reperitur, præterquam quoad ſupra diſpoſita. Vlterius, ſub eiſdem cenſuris, & poenis mandans, quòd negatiuam opinionem, videlicet quòd nō fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionē nō impugnent, nec de ea aliquo modo agant, ſeu tractēt. Inſuper voluit, & expreſsè mandauit, vt extra hos caſus expreſsos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ conſtitutiones firmæ, & illæſæ remaneant, & exactè obſeruentur perinde, ac ſi præſens decretum non emanaſset. Et ita decreuit, & mandauit, vbique inuiolabiliter obſer-

ſeruari, non obſtantibus in hac parte ſupradictis conſtitutionibus, & aliis omnibus in contrarium facientibus, &c.

Quod hic Pōt. extēdit etiam ad actus priuatos.

§. 2. Hoc ſuo præſenti decreto ex eiſdem cauſis euitan. ſcandala, diſsenſiones, atque diſcordias in populo Chriſtiano, quæ pari ratione oriri poſsunt, &, vt accepit, in aliquibus Regionibus iam ortæ ſunt ex ſermonibus priuatis occaſione aſsertionis affirmatiuæ, extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & ſcripta: Mandans, & præcipiens omnibus, & ſingulis ſupradictis, ne de cætero, donec articulus huiuſmodi à Sede Apoſtolica diffinitus, vel per Sāctitatem ſuam, & Sedē Apoſtolicam fuerit aliter ordinatū, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis priuatis audeant aſsere-

re,

re, quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, ſeu tractare, exceptis tamen, quibus à ſancta Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas ſua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorſus præiudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in ſupradicto fel. rec. Pauli V. & hoc ſuo decreto diſpoſita.

Et in reliquis ſeruãdas eſſe aliorũ Pontif. conſtitutiones.

§. 3. Eademque Sanctitas ſua voluit, & expreſſè mandauit, vt in reliquis omnibus, vbi huiuſmodi decretis non aduerſantur, Conſtitutiones Sixti IV., Alexandri VI., & Pii V. ac Pauli V. eius prædeceſsorum ſuper

Con-

Conceptione Beatissimæ Virginis, firmæ, & illibatæ remaneant, ac exactè obseruentur, perinde, ac si huiusmodi decretum non emanasset.

§. 4. Et insuper eadem Sanctitas sua, cum Sancta Romana Ecclesia de Beatiss. Virginis Cõceptione Festum solemniter, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tàm sæcularis, quàm cuiusuis Ordinis, & Instituti regularibus mandat, ac præcipit, vt in sacrosancto Missæ sacrificio, ac diuino Officio celebrandis, tàm publicè, quàm priuatim, non alio, quam Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas sua voluit, & declarauit subiacere debere, & subiecit censuris, & poenis contentis in supradictis constitutio-

Et in diui-nis Officijs cele-bran. nõ alio quam Cõcep-tionis nomi-ne vti de-bere.

tutionibus, ac præfato decreto ſuorum prędeceſsorum ipſo facto incurren. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabiliter obſeruari.

Cõtrarijs derogat.

§. 5. Non obſtantibus, in hac parte, conſtitutionibus ſupradictis, decreto prę fato Pauli V., conſuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & ſingulis, quæ prædeceſsores prædicti voluerunt non obſtare, ac alijs quibuſcunque in contrarium facientibus.

Executores deputat cõtra omnes.

§. 6. Volentes, & decernentes pro obſeruatione, & executione præſentis decreti, & omniũ in eo contentorum, quòd contra huiuſmodi trãſgreſsores, etiam regulares, cuiuſuis Ordinis, & Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcunque Eccleſiaſticas, & ſæculares perſonas

sonas cuiuscunq; status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tā Ecclesiasticæ, quàm sęcularis, tàm Episcopi, & Pręlati Superiores, alijque Ordinarij locorum, quàm hęreticę prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos seuerè animaduertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

§. 7. Voluit demùm, ne pręmissorum ignorantia à quoquā prætendi possit, quod præsens decretum, seu illius exempla ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde, ac si vnicuique personaliter intimata

Publicationem in Vrbe decernit, omnes ligare debere.

mata

mata fuissent, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Andreas de Pettinis S. R. & vniuers. Inquis. Not.

Publicatio in Vrbe P. an. 2. die 2. Iunij 1622.

Anno à Natiuitate Domini N. IESV Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indict. 5. die vero secunda mensis Iunij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina Prouidentia Papæ XV. anno eius secundo, supradictum decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Cursorem.

Octauius Spada Mag. Curs.

Reuo-

XXVII.

Reuocatio quarumcunq; concessionum, viuæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S.R.E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ diuina prouidentia constitutus, gratias, & indulta à se, & prædecessoribus suis concessa, iustis interdum suadentibus causis, iuxta creditum sibi Pastoralis officij debitum moderatur, aut reuocat, prout, rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. *Exordium.*

§. 1.

Reuocatio de qua in Rubric.

§. 1. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq; Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula indulta, facultates, priuilegia, gratias, & concessiones quascunque spirituales, & Ecclesiasticas, tàm ad forum interius, quàm ad exterius spectan. ac tàm ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, à Sede Apostolica, quæ tamen viuæ vocis oraculo hactenus quandocunque, & qualitercumq;, ex quauis, etiam de necessitate exprimenda causa, quibusuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiã Societatis IESV, ac Congregationibus quibuslibet, siue

eo-

eorum, & earũ respectiuè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus generalibus, vel Prouincialibus quocunque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè subiectis, cuiuscunq; dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas, in iis, videlicet, quæ non sunt sortita effectũ, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuo fore, & esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cætero vti vllo modo posse,

etiamsi

etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de ijs facien. esset, decernimus, & declaramus.

Exceptio de quibus in Rubrica similiter dicitur.

§. 2. Firmis tamen, & in suo robore permanen. omnibus indultis, & alijs concessionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcunque fauorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt.

Clausularũ præseruatiuarum adiunctio.

§. 3. Decernentes, præsentes litteras, & in eis contenta quęcunque, etiam ex eo, quòd quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis,

vel

vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocunq; defectu notari, impugnari, redargui iure, vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas, quodcunque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§.4. Sicque per quoscunq; Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & Clausula sublata.

inane si secus super his à quoquã quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria. §. 5. Non obstantibus pręmissis, ac quibusuis cõstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Cõgregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorũ quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione

de

de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbũ non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu queuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenore huiuſmodi, pręſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

§.6. Volumus autem, vt pręſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici, ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præſen- *Tranſumptorum fides.*

tibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Vrbe omnes ligare decernit.

§. 7. Quodque eædem præsentes litteræ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarũ S. Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorũ de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuiq; personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. An. 2. die 2. Iulij

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 2. Iulij 1622. Pontificatus nostri anno secundo.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, indictione quinta, die verò prima mensis Septembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij Diuina prouidentia Papa XV. anno eius secundo, retroscripta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis Principis Apostolorũ de Vrbe, & in acie Cãpi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem.

Octauius Spada Magister Curs.

Exten-

Extensio Constitutionis record. mem. Gregorij Papæ XV. reuocatoriæ concessionum viuę vocis oraculo factarum.

VRBANVS PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster, vt subnascentibus iugiter varijs difficultatibus, & abusibus ex priuilegijs à Sede Apostolica viuę vocis oraculo sępenumero concessis, obuiam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequen. videlicet. Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ. Reliqua vide supra fol. 121. Edita An. D 1631.

§. 1. Cùm autem experientia, rerum magistra compertum sit, Causa huius extensionis.

concessiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas, sæpè ab his, in quorum fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinę ecclesiasticę detrimentum executioni demandari: Idcircò, quantum cum Domino possumus his, & alijs malis occurrere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium huiusmodi maturè discutiendum commisimus.

Hoc negotiũ nõnullis S R E. Card. cõmissum fuit.

Reuocatio generalis.

§. 2. Omnia, & singula priuilegia, facultates, licentias, & gratias, quascunque per Summos Pon-

Pōtifices, prædeceſſores noſtros, ac per Nos viuæ vocis oraculo, & S.R.E. prædictæ Cardinalium quorumcunque manu firmata, quibuſcunq; Generalibus, Prouincialibus, cæteriſq; Superioribus, & perſonis cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſiue regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, ſeu Presbyteris, alijſq; perſonis prædictis quacunque de cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda, occaſione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, comtemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcunque, aut alias quomodolibet conceſſa, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes,

tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nulliq; prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

Mandatur strictè omnibus ad quos spectat ut de præsentibus litteris certiores faciant omnes Prouinciales suorum Ordinum.

§. 3. Præterea, vt præsentes litteræ omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcunque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Institutorum, sub excommunicationis, ac priuationis officiorũ, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & passiuæ poenis ipso facto incurrendis, præcipimus, & man-

& mandamus, vt infra tres mẽſes proximos, à die publicationis præſentium, computandos, omnes, & ſingulos Prouinciales eorumdem ſuorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, de eiſdem præſentibus litteris certiores faciant, earumdemque pręſentium exemplaria illis tranſmittant. Qui quidem Prouinciales ſub eiſdẽ pœnis teneantur ſingulis Superioribus Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, vt eaſdem præſentes ſubditis ſuis, vt moris eſt, publicent.

Decernitur, vt præſentes litteræ ſemper validæ firmæ, & efficaces exiſtãt

§. 4. Decernentes, præſentes litteras, etiam ex eo, quòd quicunq; in præmiſſis intereſſe habentes, vel habere prętendentes,

ad hoc vocati, & auditi nõ fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel controuersiã vocari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, siue aduersus illas quodcunque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicq; per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarũ Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his à

quo-

quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præinsertis litteris huiusmodi, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam regula nostra de non tollendo iure quęsito, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumq; Superioribus, quocumq; nomine nuncupatis, sub quibuscumq; verborũ formis, & tenendis, ac quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorũ quomodolibet concessis, confir- Contrariorum derogatio.

 matis,

matis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus, specialis specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, nõ autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omniũ tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibea-

tur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ: quodque eædem præsentes litterę, siue illarū exempla ad valuas Basilicarum prędictarum, & in acie Campi Floræ huiusmodi similiter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctēt, & afficiant, ac si vnicuiq; personaliter intimatæ fuissent.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1631. Pontificatus nostri anno nono. *Dies publicationis An. 20. Decēb.*

M. A. Maraldus.

Die, & Anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, vt moris est, per me Andream Scalmanum, S. D. N. Papæ Cursorē.

XL.

Reuocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi

bendi quomodolibet libros prohibitos quibuſcumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſarum.

GREGORIVS PAPA XV.

Edita An. D. 1623.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licèt meritorum ſuffragio, diuina prouidentia commiſſum poſtulat, vt ad ea vigilantię noſtrę partes propenſius intendamus, per quæ religio Catholica, vbi diuina gratia illeſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reſtituatur.

Prohibitio habendi & legendi libros prohibitos.

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros huiuſmo-

iuſmodi legendi nimis excreuerint: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterũ quàm cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quãtum cum Domino poſſumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis, cuiuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus, etiã per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumq; cauſa, tam per litteras in forma Breuis, quam aliter quomodocumque à Nobis, ſeu prædeceſ-

ſoribus

ſoribus noſtris, Romanis Pontificibus, ſeu ab habẽtibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem conceſſas, earum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nullique in poſterum ſuffragari.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimo libros, per licentias huiuſmodi permiſſos, legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas, incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, vt præſentes litteræ, poſtquam in valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ

Apo-

Apoſtolicæ, necnon in acie Cãpi Floræ affixæ fuerint, infra duos menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent: quòdque dictis duobus menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeu Inquiſitorem, qui illos quãtocitiùs comburere debeat, deferre, quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur: neque de cætero ſimiles licentię, niſi à Congregatione ſancti Officij, quæ ſingulis hebdomadis coram nobis haberi ſolet, concedantur.

§. 4. Ac quòd earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij *Tranſumptorum fides.*

pu-

publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 2. die 30 Dec. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Decembris 1622. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Chriſti millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Indictione sexta, die verò secunda mensis Ianuarij, Pontificatus Sanctiſſimi in Christo Patris, D. N. D. Gregorij diuina Prouidentia Papa XV. Anno secundo, retroscripta litteræ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Mag. Curſ.

Re-

V. aliàs CXIV.

Reuocatio licentiarum quarumcunque legendi, & habendi libros prohibitos.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1632.*

Ad futuram rei memoriam

APostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, diuina prouidentia commissum postulat, vt ad ea vigilantiæ nostræ partes propensiùs intendamus, per quæ Religio Catholica, vbi diuina gratia illæsa viget, conseruetur, & vbi restitutione indiget, reparetur. *Proœmium.*

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur, & sicut accepimus, nimis excessiua sit,

huiusmodi libros legendi licentiarum copia: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in posterum quam cautissimè licentiæ huiusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq; Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologię iudiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis laicis, & ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam regularibus cuiuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiam
eccle-

ecclesiastica fulgentibus, cuiuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & preæminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam in forma Breuis, quàm aliter quomodocumque à prædecessoribus nostris, Romanis Pontificibus, seu à quibuscumque alijs à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobismetipsis per litteras Apostolicas, etiam in forma Breuis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuo valitura constitutione, reuocamus, cassamus, & annullamus, ac pro

reuo-

reuocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique suffragari.

Contrauenientibus poenas imponit. §. 2. Quinimò libros, per licentias huiusmodi permissos, legentes, aut habentes, poenas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit. §. 3. Decernentes, vt praesentes litterae postquam valuis Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariae Apolicę, necnon in acie Campi Florae affixae fuerint, infra duos, citramontes, vltra vero montes, infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde, ac si vnicuiq; personaliter intimatę fuissēt; quodque

que dictis duobus, & respectiuè quatuor mensibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quãto citiùs comburere debeat, deferre; quique aliquos similes libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur: neque de cętero similes licentię, nisi à Congregatione sancti Officij, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem Congregatione specialiter deputandis concedantur.

§. 4. Ac quòd earundem præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhi-

Trãsumptorum fides.

adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An 8. die 2. Apr. Datũ Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatus Nostri anno octauo.

Die, & Anno supradicto publicatæ fuerunt supradictæ litteræ per earum affixionem ad valuas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, vt moris est, per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Curs.

XXXVII.

Diffinitio, quoad Imagines, nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum, cum radijs, splendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria

naria ad eorũ ſepulchra apponenda, & cum atteſtationibus deſuper proponendis, recipienda, & aſſeruanda, ſiue eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria V. die 13. Martij, Anno à Natiuitate Domini N. IESV Chriſti M.DC.XXV.

In Generali Congregatione S. R., & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico in Vaticano coram S. D. N. D. Vrbano diuina prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſs. & Reuerendiſs. DD. S.R.E. Cardinalibus, aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus generalibus à ſancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

SAnctiſs. D. N. ſolicitè animaduertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidie irrepere non ceſſant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrij fama, vel opinione defunctis: *Edita An. D. 1625.*

qui, & si neque Canonizationis, neq; Beatificationis honore insigniti sint ab Apostolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atq; Ecclesijs, alijsq; locis publicis, ac etiam priuatis, cum laureolis, aut radijs, seu splendoribus proponũtur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia, à Deo per eorum intercessiones accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra, tabella, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Prohibitio vbique propendendi imagines cũ laureolis, radijs, vel splendoribus.

§. 1. Volensq; proinde huiusmodi abusibus, pro debito officij pastoralis, occurrere, re etiam cũ Illustriss. & Reuerendiss. DD. Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniuersa Republica Christiana generalibus Inquisi-

quisitoribus, communicata, & maturè considerata, ac discussa; Declarauit, statuit, & decreuit, ne quorumuis hominum, cum Sanctitatis, seu Martyrij fama (quantacumque illa sit) defunctorum Imagines; aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præseferens, & indicãs, in Oratorijs, aut locis publicis, seu priuatis, vel Ecclesijs, tam sæcularibus, quam regularibus, cuiuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sunt) amoueantur, prout eas statim amoueri mandauit.

§. 2. Ac pariter imprimi de cętero inhibuit libros eorundem hominum, qui Sanctitatis, siue

Libros etiam ita cōtinentes imprimēda.

Martyrij fama, vel opinione (vt pręfertur) celebres è vita migrauerint, gesta, miracula, vel reuelationes, seu quæcũq; beneficia tamquam eorum intercessionibus à Deo, accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoscendis, Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tam graui committatur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, eiusq; responsũ expectet: Reuelationes verò, & miracula, aliaq; beneficia supradicta, quę in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione huiusmodi, impressa sunt, nullo modo

approbata censeri vult, mandatque sua Sanctitas.

§. 3. Ad horum hominum sepulchra vetuit etiã, ac inhibuit, Tabellas, Imagines, ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atq; exculptas appendi, aut affigi, & lampades, siue alia quęcũq; lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omnino, prout supra facienda, Sediq; Apostolicæ referenda, ac probanda.

Tabellasque imagines, & luminaria ad eorum sepulchra appendi.

§. 4. Declarans, quòd per suprascripta, præiudicare in aliquo non vult, neque intendit ijs, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumq; Sanctorum scripta, vel longissimi temporis sciẽtia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii, coluntur.

Declaratio in prædictis.

Executorum deputatio.

§. 5. Vt autem præmiſſa diligentius obſeruentur, vniuerſis, & ſingulis, tam Ordinariis, quā hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus districtè præcipit, vt in ſua quiſque Diœceſi, vel Prouincia ſedulò peruigilent, ne ſine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliavè contra ſuperius diſpoſita, fiant.

Pœnarum in transgreſſores impoſitio.

§. 6. Tranſgreſſores verò, ſi Regulares fuerint, priuationis ſuorum officiorum, ac vocis actiuæ, & paſſiuę, necnon & ſuſpenſionis à diuinis: ſi verò Clerici ſæculares, priuationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis à diuinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, executioneq; ſuorum ordinum reſpectiuè, aliiſ-

aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

§.7. Qui autem libros impresserint, aut imagines pinxerint, seu sculpserint quoquomodo, effinxerint, vel formauerint, cæteriq; Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, predicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus pœnis, iuxta criminis grauitatem eorumdem Ordinariorum, seu Inquisitorũ arbitrio infligendis. *Et signanter impressores.*

§.8. Contrariis quibuscumq; non obstantibus. *Derogatio cõtrariorũ.*

§.9. Et ne premissorum ignorantia possit ab aliquo pretendi, voluit, vt Decretum huiusmodi, seu illius exemplum ad valuas Basilicæ Principis Aposto- *Efficacia publicationis facta Romæ.*

lorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ affixum, omnes perindè arctet, atq; afficiat, ac si vnicuiq; personaliter intimatum fuisset.

Transumptorum fides. §. 10. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Io. Antonius Thomasius S. R., & vniuersalis Inquisit. Not.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octaua Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius secundo, die verò quarta mensis Aprilis, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N Papæ Curs.

Octauius Spada Mag. Curs.

Prohi-

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subiecto, libros ab eis vbicumq; compositos de quacumq; materia tractantes, absque Cardinalis Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Vrbe, & extra eam absque Ordinarii, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

Feria 5. Die 18. Septembris M. DC. XXV.

In Generali Congregatione S. Romanę, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Vrbano diuina prouidentia Pa- Edita An. D. 1625.

pa Octauo, ac Illustrissimis, & Reuerendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus aduersus hęreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Prohibitio, de qua in rub.

SAnctissimus D. N. pro debito sui pastoralis officii corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apostolicæ mediatè, vel immediatè subiecto existentium, qui libros à se compositos extra prefatum Statum absq; vlla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, vbi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt: statuit, & decreuit, vt imposterum nemo in Statu prędicto degens, cuiusuis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de qua-

uis materia tractantes, & vbicumque compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustrissimi, & Reuerendissimi D. Cardinalis Sãctiss. D. N. Vicarii, & Magistri Sacri Palatii, si in Vrbe; si verò extra Vrbem existat, siue Ordinarii, & Inquisitoris loci illius, siue ab iis deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

§. 2. Libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias poenas arbitrio suæ Sanctitatis infligendas absque alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expresse prohibitis haberi vult, & mandat. Contrariis quibuscumque non obstantibus &c. *Impositio pœnarum.*

Io. Antonius Thomasius S. R. & Vniuersalis Inquisit. Not.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, anno eius tertio, die vero tertia mensis Octobris, supradicta littera Apostolica, siue Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & alijs locis solitis Vrbis, per me Brandimartem Latinum prælibati S. D. N. Papæ, & Sac. Rom. Inquisit. Cursorem.

Sanctiss. D. N. VRBANI Papæ Octaui declaratio, quòd Constitutiones Apostolicę in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officiũ hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendę, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur.

VR-

VRBANVS PAPA VIII.

Edita A. Do. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVM, sicut accepimus, Sãcti Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. Societatis IESV, ac aliorũ forsan Ordinum, Congregationũ, Societatum, & Institutorum regularium Professores, vigore, seu prætextu priuilegiorum, & indultorum sibi, dictisq; Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac sancta Sede Apostolica, tam per viã meræ concessionis, quam communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicę potestatis plenitudine, etiam concistorialiter concessorum, in Constitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Se-

de hactenus editis, & de cætero edendis se minimè comprehendi prætendant, nisi de eis specialis, specifica, indiuidua, & expressa mentio fiat.

Causa huius const. §. 1. Nos, qui inter grauissimas, multiplicesq; Apostolatus nostri curas in eam præcipuo, ac peculiari studio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conseruetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ dispositionis ministerio prouidere volentes, vt tot, tantæque Constitutiones generales à nobis, & hac sancta Sede, & presertim ad fauorē Fidei Catholicæ, illiusque propagationem, & Officii sanctæ Inquisitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de

cæ-

cætero edendæ, ſublatis quibuſ-
libet exceptionibus, ſubterfu-
giis, & impedimentis ad maio-
rem Dei gloriam, Sanctæque
Matris Eccleſiæ exaltationem
debitum, vt par eſt, ſortian-
tur effectum, nec non quorum-
cumq; priuilegiorum, gratiarũ,
& indultorum, dictis Ordini-
bus, Congregationibus, Socie-
tatibus, & Inſtitutis cum qui-
buſuis clauſulis, & decretis
etiam quantumlibet extraordi-
nariis, & cautelis quomodoli-
bet, & ex quacumque cauſa cõ-
ceſsorum, etiamſi in corpore iu-
ris clauſa ſint, tenores præſenti-
bus, ac ſi de verbo ad verbum,
nihil penitus omiſſo, & forma
in eis tradita obſeruata inſerti
forent, eiſdem præſentibus pro
expreſſis habentes, Motu pro-
prio, & ex certa ſcientia, ac ma-

tura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

Declaratio, quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Cath.

§. 2. Quod quæuis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicę per Nos, & quoscumq; Romanos Pontifices, prędecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusque propagationem, sanctæ Inquisitionis officium præfatũ, pręsertim quoad ea, quæ in Congregationibus sancti Officij, & propagãda fide coram Nobis tractari solent, hactenus editæ; omnes, & singulos tam Sancti Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. S. Antonij de Sancto Antonio Viennen. & Societatis IESV præfatorum, quam quorumcumq; aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum

torum professores omnino cō-
prehendant, perinde, ac si præ-
fati, & alij quantumlibet priui-
legiati in eis nominatim expręs-
si fuissent; edendæ vero in po-
sterum per Nos, & Romanos
Pontifices successores nostros,
tam in fauorem præfatæ Fidei
Catholicæ, illiusque propaga-
tionis, & sancti Officij Inquisi-
tionis præfati, quam super qua-
cumque alia re, negotio, seu ma-
teria, Constitutiones, dispositio-
nes, & ordinationes huiusmodi
similiter omnino comprehen-
dant pręfatos eorumdem Ordi-
num, Congregationum, Socie-
tatum, & Institutorum profes-
sores; nisi in edendis Constitu-
tionibus huiusmodi specialiter,
& expresse excipiantur; etiamsi
ipsi priuilegiati forēt magis spe-
ciali nota, & expressione digni,
eisque

eisque priuilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibuscuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus; & alijs decretis, etiam Motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ concessionis, quam communicationis, & aliàs quomodolibet concessa respectiuè sint, quorum, seu quarũ vigore, vel prætextu sint excepti, seu se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

Præ-

§. 3. Præſentes verò litteras, omniaque, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo, quòd Ordinū, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorū huiuſmodi profeſſores, vel alij quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeu alias iuſtificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis, etiam quantumuis ſubſtantiali, defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitię remedium impetrari

Iubetur, vt præſētes litteræ, nūquā de ſubreptione, vel obreptione, vel alio vitio impugnari poſſint.

nulla-

nullatenus posse, neque sub quibusuis similium, vel dissimiliũ gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi.

Præcipitur, ut præsẽs constitutio sẽper valida, & firma maneat.

§.4. Sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, vel fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari: Sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarũ Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæq; Sedis Nũtios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, &

in-

interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 5. Non obstant. regula nostra de iure quæsito non tollendo, ac quibusuis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non tam Sancti Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. & Societatis IESV præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & cõsuetudinibus, etiam immemorabi-

Cōtrariorum ampla derogatio.

rabilibus, & priuilegiis necnon præfatis, & quibusuis aliis priuilegiis, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasteriis, locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiã derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, &

indi-

indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si fo- *Transumptorum fides.*

forent exhibitæ, vel oſtenſæ: quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum Sancti Ioãnis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Dies publicationis 5 Nouẽbris. 1631.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 5. Nouemb. 1631. Pontificatus noſtri anno nono.

M. A. Maraldus.

Die, & anno ſupradicto affixæ, & publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ ad valuas Curiæ, & Cameræ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, & alijs locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Scalmanum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſorem.

San-

XXVIII.

Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. CLEMENTIS Diuina prouid. Papę VIII.

CONSTITVTIO

De Largitione Munerum vtriusque sexus Regularibus interdicta. Edit. An. D. 1594.

CLEMENS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

RElgiosæ Congregationes, Exordium. ab insigni sanctitate viris Spiritus Sancti afflatu institutę, tantas Ecclesiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conseruandas, & instaurandas, Romani Pontifices prædecessores nostri magnā iure, opti-

mo diligentiã ſemper adhibuerint: Nam, cum ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam, quæ optimè fundata, & conſtituta sũt, partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim dęmonis aſtutia, paulatim deficiant, ac niſi cura peruigili ſuſtententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in pristinum reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra, atq; incolumis permaneret. Quorum nos veſtigiis pro eodem Officii munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſolicitudinem (quantum poſſumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Qua-

§. 1. Quare, ne ex muneribus, quæ à pluribus Religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sæpè tribuuntur, grauia incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcauere studentes: hac nostra perpetuo valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscumque Ordinis Mendicantiũ, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cuiusuis Congregationis, Societatis, & Instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnem, & quamcumque largitionem, & missionem munerum penitus interdicimus. *Munerum largitio Regularibus prohibetur.*

§. 2. Sub qua prohibitione *Qui sint Regulares, declaratur.*

comprehendi volumus omnia, & singula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tam singulorum Conuentualium, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum, quàm Prouincialia, aut Generalia cuiuslibet Prouinciæ, siue vniuersi Ordinis, Societatis, aut Instituti: eorumque, vel earum Camerarios, Cõmissarios, & quoscumq; Officiales, & singulares personas: Ipsos etiam Ordinum, Cõgregationum, & Societatum huiusmodi Superiores quascũq; dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magistros, Ministros, & quocumque nomine Præfectos, necnon Cõuētuum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriarum, domorum, & lo-

corum quorumcumque Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam maiores, Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quouis titulo Præſidentes, tàm ipſis Regularibus, quàm locorũ Ordinarijs, ſeu quibuſuis Superioribus ſubiectas vtriuslibet ſexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò, vt nemo vnquã eorum, vel earum directè, vel indirectè palã, vel occultè, tàm communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quouis Statuti, vel conſuetudinis, ſeu verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacumque cauſa, niſi in generali Capitulo, aut alia generali Congregatione, re maturè diſcuſſa vnanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fue-

 rit,

rit, quicquã tale attentare valeat.

Et quid prohibitum sit.

§. 3. Id autem ita absolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neq; omnino fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, siue eleemosynis, aut subsidijs certis, vel incertis, ordinarijs, seu extraordinarijs, mensæ, seu massæ communis, vel cuiusuis Fabricę, & Sacristię, quorum bona communiter, vt præfertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam, quæ à singulis quouis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per viã voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsan priuatim, & nominatim cuilibet Religioso à suis Superio-

rioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seu quoquomodo per quēlibet Religiosum suo Monasterio, Domui, aut Loco acquisitæ, eique vt ad libitum de eis disponant, per Superiores concessę fuerint: Præterquam leuiora esculenta, aut poculenta, seu ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuscula, communi tantum, nunquam vero particulari nomine (vbi Superiori de consensu Conuentus videbitur) tradenda. Sed, & huiusmodi missiones munerum ipsis Religiosis vtriuslibet sexus non solum per se, verum etiam per alios, tam directè, quam indire-

ctè prohibitas declaramus.

Quibus denari nõ liceat. §. 4. Neque verò quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit, cuius personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ cuiuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non solum mũdana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S. R. E. Cardinalatus, dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, tonsuræ, aut professionis Monialium, tam sibi subditarum, quàm nõ subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiusuis Mona-

nasterij, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate, fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Ita ut inter ipsos quoque Religiosos (ne praua ambitione impulsi pro cõsequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus, alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcumque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minutarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta.

§. 5. Insuper prohibemus, ne vnquam eisdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occasio-

Etiam si in alicuius Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem.

 casio-

casione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro prędictis personis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opipare excipiendis, seu pro quibusuis conuiuijs eisdem, aut cuiuis alteri quacumque occasione, vel causa exhibendis, vel pro commessationibus, aut compotationibus quibusuis personis, tàm eiusdē Ordinis, Congregationis, Monasterij, Domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis etiam pijs intra Ecclesias, Monasteria, & Domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusuis publicis, aut priuatis sacris, aut prophanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè ge-

stæ, etiam in memoriam Passionis Dominicę populis spectandæ proponuntur, aut aliàs in prædictis, siue in quibusuis rebus superuacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrũ, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 6. Nisi re ipsa pro diuino cultu, & veris Christi pauperũ indigentijs, seruato in hoc charitatis ordine, & habita necessitatis ratione, de consilio, & consensu Superiorum subleuandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forsan præscriptam non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

Nisi pro cultu diuino & veris pauperum indigẽtijs.

§. 7. Declarantes tamen, per hæc, laudabilem, & Apostolicam

Hospitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

eam doctrinam, sacrisque Canonibus commendatam hospitalitatem, præsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquã imminui, aut prohiberi. Quinimmo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis statutis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorũ, vel donantium voluntatibus, siue aliàs applicati, aut donati sunt, eos omnino (vt decet) integrè in vsus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse; & præsertim in Monasterijs, seu locis deserti, & ab laicorum ędibus longius remotis, vbi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur. Si quos vero ditiores occasione transitus, siue aliàs ex deuotionis, aut ne-

ceſſitatis cauſa eò diuertere contigerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, menſaque, & ferculis communibus, nequaquam à cæteris diſtinctis contentos eſſe. Verum omnino ipſi Regulares in hoſpitibus huiuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorſus eluceat.

§. 8. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laicis aliàs, quàm vt ſuperius dictum eſt, vel Clericus ſæcularis, vel regularis quocumque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monaſterij, Domus, vel

Pena. interdicit quibuſcũque ſecularis munera. vt ſupra prohibita recipere.

loci

loci cuiuslibet Superior eorumque affines, propinqui, familiares, aut ministri vtriuslibet sexus, quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Aliâ ad restitutionem ipso facto velut teneri.

§. 9. Quod si, vel ab aliquo particulari Religioso, vel à superiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congregatione, siue ab vniuerso Ordine, & religione quicquam receperint; id, quod acceperint, suum non faciant. Verum ipso facto absque aliqua monitione, Iudicis decreto, sententia, aut declaratione ad illius restitutionem omnino in vtroque foro teneantur: adeo vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiæ absolui possint.

Hanc

§. 10. Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioso, qui donauit, sed ei Monasterio, domui, vel alteri loco, de cuius bonis facta est largitio, vel si non de eius bonis donatū est, in quo idem Religiosus donans professionem emisit, vel si nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuersi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensę, aut massæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur; ita, vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel vt in Pauperes eroget, concedere

Cui restitutio fieri debeat loco de cuius bonis facta est largitio.

dere quoquomodo possit.

Regu-larium contra-venien-tium pœna.

§. 11. Quod si quis ex supradictis vtriuslibet sexus, cuiuscumque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbilibet locorum existentibus coniunctim cum cæteris, seu diuisim nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum, mādatorum transgressor fuerit; statuimus, vt omnibus, & singulis per eum obtētis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipso priuatus, ac ad illa, & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat. Et prӕterea priuationē vocis actiuæ, & absque vllo Superioris decreto, aut ministerio ipso facto incurrat: nec non vltra huiusmo-

iusmodi poenas, etiam tamquã contra furti, & simoniæ criminum reum, tàm per viam denũciationis, accusationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisq; suppliciis affici debeat. Poenis aliis à iure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cuiusuis Ordinis, Congregationis, Monasterij, Domus, aut loci, statuta, vel consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes forsan decretis, & inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

§. 12. Quocirca vniuersis, & singulis modernis, & pro tempore existẽtibus Locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, & Officialibus, nec non quorumcumq; Ordinum, Prioratuum, Monasteriorum, & Domorum *Executorum deputatio, & facultas.*

Supe-

Superioribus, etiam Generalibus, seu Prouincialibus, cæterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus; quatenus ipsi, & eorum singuli quãtum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præsentem Constitutionem firmiter, & inuiolatè obseruari, & contra inobedientes, vel transgressores condignis pœnis animaduerti. Eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato (etiam ad hoc si opus fuerit) auxilio brachij sæcularis.

Cōtrariorum derogatio §. 13. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasteriorum, Prioratuum, Do-

Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs, quoque, indultis, & litteris Apostolicis quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum nō inserta effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel defferri, & de quibus, quorumq; totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Quæ omnia quatenus pręmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, cæterisq; contrarijs quibuscumque.

Transumpta quotannis in Capitulis, & cat. legantur publicè legantur.

§. 14. Volumus autem, vt præsentes litteræ in valuis S. Io. Lateranen. & Principis Apostolo-

ſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ publicẽtur, affixis, inibi earum exemplis, & dimiſſis. Quodq; earum exempla, ſeu illorum compendia, in libris quorumcumq; Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiuſq; Regionis ſermonem verſa) & à Loci Ordinario, qui id quamplurimum fieri curet, ſubſcripta inſerantur; & ſaltem quotannis in Capitulis, ſiue Congregationibus cuiuſque earum alta, & intelligibili voce legantur.

Publicatione m [illegible] eius in Vrbe, omnes arctare vult

§. 15. Et nihilominus poſt ſexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Rom. Curia facienda vnumquemque citra mon-

montes, vltra montes vero poſt quatuor menſes, perinde arctent, & afficiant, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuiſſent.

§. 16. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud, vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eidem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Tranſumptorum fides.*

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti mandati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc at- *Sanctio pœnalis.*

tentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat P. An. 3. ūz. kal. Iulij.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, tertiodecimo Kal. Iulij Pontificatus nostri tertio.

L. CARD. PRODAT.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regist. apud Marcellum Secretarium.

Publicatio.

In nomine, & à Natiuitate Domini, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Indictione septima, die vero secunda mensis Iulij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ VIII. Anno tertio. Retroscriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & consuetis

per

Per nos Prosperum Spada, & Franc. de Bonis, eisdem Sanctiss. D. N. Curs.

Ita est Franc. de Bonis S. D. N. PP. Curs.

Gabriel Sauarellus Curs. Mag.

Sanctiss. D.N.D. VRBANI diuina prouid. Papæ VIII.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cōfirmatio Declarationis Cōstitutionis Clementis Papæ VIII. de largitione munerum Regularibus vtriusque sexus interdicta.

NVper à Congregatione nonnullorum Romanę Curiæ Prælatorum, coram dilecto filio nostro Antonio tituli S. Petri ad Vincula, Pręsbytero Cardinali Sancti Honuphrij nuncupato, maiori Pœnitentia- *Edita 15 Septemb. 1640.*

rio,

rìo, ac noſtro in Alma Vrbe Prouicario in ſpiritualibus generali, & noſtro ſecundum carnem fratre germano, à Nobis deputata, emanauit declaratio tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 1. Cum circa interpretationem Conſtitutionis fel. rec. Clementis VIII. ſub dat. xiij. Kal. Iulii Pontificatus ſui anno tertio, de largitione munerum Regularibus vtriuſq; ſexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates ſint exortæ; Congregatio ſpecialiter à Sãctiſs. D. N. Vrbano diuina prouidentia Papa VIII. coram eminentiſſimo Cardinali Sãcti Honuphrii, Maiori Pęnitentiario, ac Vrbis Prouicario deputata, auctoritate ſibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religioſis vtriuſque ſexus tribui poſſe ex

caufis

causis gratitudinis, cōciliationis, beneuolentiæ, eiusq; conseruationis erga ipsam Religionem, vel Conuentum, aliisuè causis ex sui natura actum virtutis, & meriti continentibus: modestè tamen, ac discretè, & dummodo id non fiat, nisi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum consensu maioris partis Conuētus, si talis consensus de iure, vel ex constitutionibus, seu consuetudinibus cuiusq; Religionis respectiuè, in huiusmodi casibus requiratur. Consensum verò Conuentus in §. 3. eiusdem Cōstitutionis ad leuiora esculenta, aut poculenta, seu ad deuotionem, & religiositatem pertinentia munuscula largienda &c. requisitum, intelligi debere de cōsensu aliàs de iure requisito, & vbi concurrit ambitionis suspi-

tio, qua cessante, nec in his requiri licentiam Superiorū in scriptis in §.4. eiusdem Bullæ requisitam, sed sufficere licētiam, etiam oretenus eisdē concessam, declarat. Comessationem autem cōpotationes, & conuiuia in excipiendis præsertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinariis, honorificè, & lautè, de quibus in §.5. & 6. eiusdem Constitutionibus, cēseri tantummodo prohibita, si decentię status regularis aduersentur. Restitutionem verò receptorum Conuentibus faciendam, de qua in §.7. ibidem cautum est, intelligi debere de Conuentibus, ad quos data, donata, seu missa de iure pertinent, si id commodè fieri potest; aliàs Conuentui eiusdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit absolutio, restituantur.

§. 2. Insuper eadem facultate sibi tributa, omnes, qui hucusq; aduersus supradictę Cōstitutionis capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à poenis quibuscumq; in eadem Constitutione inflictis, & incursis posse, & debere à propriis Confessariis absolui in foro cōscientiæ, etiam non facta prius huiusmodi rerum donatarum, seu datarum restitutione. Quoad eos vero, qui præter modum prædictum grauiori Religionis detrimento, largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiā restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pęnitentiario, vt de præteritis vsque ad diem datæ præsentium in foro conscientiæ absoluat, dispenset, & condonet, seu absolui, dispensari, & condonari mandet,

prout in Domino magis expedire iudicauerit.

§.3. Et ne prædictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuscumque Monasterii, Conuentus, Domus, ac Collegii Regularis, sub pęna priuationis officii, vocisque actiuæ, & passiuę ipso iure incurren. efficere teneãtur, vt in perpetuũ, singulis annis, mensæ Ianuario, non solum prædicta Constitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sãctitas, omnino obseruari iubet, & quatenus opus sit, innouat, quemcumque prætensum non vsum, aut prætensum vsum, seu prætensam consuetudinẽ, damnando, & irritando) verum etiã hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mẽsa perlegantur. Omnibus

nibus tàm Ecclesiasticis personis, etiam Regularibus, quàm Laicis, cuiuscumque sint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenderentur, prędictam Clementis Constitutionē, contra præsentis decreti tenorē declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta. Super quibus Sanctissimus mandauit expediri Breue. Datum Romę die 15. Septembris 1640.

§.4. Quapropter, vt præmissa firmiùs subsistant, & inuiolabiter obseruentur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine declarationē pręinsertam cum omni- *Confirmatio Apostolica supraposita Declarationis.*

bus, & singulis in ea contentis, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicę firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti, defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint; supplemus, illaque inuiolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, obseruari.

Decretum irritans. §. 5. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosuis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facul-

cultate, & auctoritate, iudica-
ri, & diffiniri debere, ac irri-
tum, & inane, si secus super his
à quoquam quauis auctoritate
scienter, vel ignoranter conti-
gerit, attentari decernimus.

§. 6. Non obstantibus quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præsentibus sunt contraria, vel diuersa Constitutione fel. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Constitutione huiusmodi voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque. *Derogatio cōtrariorum*

Datum Romę apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Octobris 1640. Pontificatus nostri anno decimooctauo. *Dat. An. D. 1640. 16. Octobris.*

M. A. Maraldus.

In nomine, & à Natiuitate Domini millesimo sexcentesimo quarantesimo, indictione octaua die vero decimatertia mensis Octobris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, anno decimo octauo retroscriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & consuetis, per nos Hieronymum Mascellam, & Andream Castruccium eiusdem Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

Ita est. Hieronymus Mascella S. D. N. PP. Curs. pro D. Mag.

Ita est. Andreas Castruccius S. D. N. Papæ Curs.

DECRETA
S. CONGREGATIONIS CONCILII
S.MI D. N. VRBANI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ VIII.
AVCTORITATE EDITA

De Celebratione Missarum.

CVM sæpè contingat, in quibusdam Ecclesijs, tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut Piorum eleemosynis impositum esse, vt illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen noua onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides

violetur, defunctorum animæ suffragijs priuentur, Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles graui scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximũ inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductũ iri, aut quòd Ecclesijs sorte pecuniarum absumpta, plerumq; nuda remaneant onera Missarum absq; vllo emolumento; aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, vt non facile inueniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeo exigui, vt Sacerdotes pro necessaria sua sustentatione nouis se oneribus obstringere cõpellantur: SACR. CONGREGATIO CARD. CONCIL. TRID.

TRID. INTERPRETVM animaduertens, facturam ſe rem Deo gratiſſimam, charitatique, ac iuſtitiæ maximè conſentaneum, ſi pro viribus ſatagat, hunc teterrimũ abuſum è Chriſtiana Republica conuellere, atque eradicare; Sanctiſs. D. N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII. auctoritate ſibi specialiter attributa infraſcripta Decreta edidit.

Ac primò diſtrictè prohibet, atq; interdicit, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquomodo reducant oneta vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis: ſed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apoſtolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perſpecta, id ſtatuet, quod magis in

Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas, contra huius prohibitionis formam, fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deinde, vbi pro pluribus Missis, etiam eiusdem qualitatis, celebrandis plura stipendia, quarumcumque incongrua, & exigua, siue ab vna, siue à pluribus personis collata fuerunt, aut cõferentur in futurum Sacerdotibus Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Cõuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuscunq; tàm sęcularibus, quàm regularibus, SAC. CONGREGATIO sub attestatione Diuini Iudicii mandat, ac præcipit, vt absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributę eleemosynę prę-scriptæ fuerint; ita vt alioquin ij, ad

quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimmò grauiter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obseruetur exactiùs, SAC. CONGREG. eadem auctoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibusuis personis, Ecclesiis, ac locis piis, tàm sęcularibus, quàm regularibus cuiuscunq; Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcunque ob causam concessa, quibus indulgetur, vt certarũ Missarum, vel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus plurium Missarũ oneribus in futurũ suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Præ-

Preterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt; Sacerdotes in eis, vt par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera huiusmodi cum nulla, aut parua sint vtilitate coniuncta: statuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Cõgregationibus, Monasteriis, Conuentibus, ac locis omnibus, tàm sæcularibus, quã regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrãdarum, ab iis, ad quos pertinet, sub poena Interdicti ab ingressu Ecclesiæ, ipso facto, incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes ædem Sacram, vel personam, fide, & facultatibus idoneã, ad effectum illa, seu illorum pretiũ quamprimùm inuestiendi in bonis

immo-

immobilibus fructiferis; cũ expressa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur: ac si eadem bona immobilia, auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium sub eadẽ pœna, vt supra deponi, atque in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis, cum eisdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Adhæc SAC. CONGREGATIO quibusuis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum tàm sæcularium, quàm regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne impostenum onera perpetua suscipiant Missarũ celebrandarum: sæculares quidem sine Episcopi, vel eius generalis Vicarij; Regulares verò sine Generalis, vel Prouincialis consensu, & licen-

tia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin sæculares, qui huius prohibitionis transgressor extiterit ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pęnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisq; actiuæ, ac passiuæ, absque alia declaratione incurrat. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis, ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera suscipere valeant: alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis, in futurum recipiēdis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa, Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub iisdem poenis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus verò, seu eius

Vica-

Vicarius,aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti,in singulis casibus diligēter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ,Monasterio, aut loco pio incumbentibus: nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam prębeant, quam eis legitimè constiterit,illius Sacerdotes,tàm nouo oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse: præcipuamque rationem habeant, vt redditus qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omninò respondeant oneribus adiunctis, secundum morem cuiusque Ciuitatis,vel Prouinciæ: intelligantq; si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in Nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse redituros.

Postremo ILLVSTRISS. PATRES,

TRES, non ſine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem diſciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quam ferāt redditus, & eleemoſynę cuiuſque Monaſterij: Inhærentes Summorum Pontificum, ac Sac. Trid. Conc. decretis hac de re editis, Sanctiſs. D. N. auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & ſingulis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus Monaſteriorum, Conuentuum, ac Domorum regularium bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cuiuſcumque Ordinis, Congregationis,

nis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, vt singuli, ad quos pertinet in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus regularibus sui ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vsu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tàm communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis, assignatas, seu permissas, in communem vsum deinceps, conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter; & maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliaué cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere; eaq; omnia scripto fideliter exarata,

rata, idem superior, cuius interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel prouinciali corã tribus iudicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, & oneribus, vt supra detractis, sedulò examinent, quot religiosi homines, connumeratis etiam laicis, alijsq; necessarijs seruientibus, in vnoquoq; Monasterio, Conuentu, & Domo regulari, iuxta regionis, & proprii instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Dum eorumdem bonorum, redditûum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant: vt in illo diligenter omnibus discussis, cuiusq; familiæ Monasterii, Conuen-

tus, ac Domus regularis in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superius, sufficienter ali possint. Ne vero Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs quam par est, suo muneri satisfaciãt, mãdat SAC. CONGREGATIO, vt infra annum, post proximũ Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere particulariter gesta, in authenticam formam redacta ad sacram ipsam Cõgregationem Concilii singuli mittant: Numerumque familiæ, singulorumque Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel prouincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tàm

Gene-

Generales, & Prouinciales omnes, quàm locales, perpetuo seruare omnino teneantur, nec possint illũ quoquomodo augere, etiam prætextu augumenti reddituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem huiusmodi, qui prędicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vt supra, præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque actiuæ, ac passiuæ, & ad omnia suæ religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam poenam, eo ipso, incurrere atque aliis etiam grauioribus à Sede Apostolica infligendis poenis, Sac. Congregatio subiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas religiosorum, seu Regula-

gularium; nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis, duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, vt supra, detrahendis, competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint, Ordinarii loci, visitationi, correctioni, atque omnimodè iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cuiusque Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis, curare, atque efficere teneantur sub poena priuatio-

nis

nis officij, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi, præsẽtes ordinationes in publica mensa perlegantur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis, cuiuscunq; sint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocunque honore, ac potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus, quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcunque personarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm nõ Mendicantium, Militiarum, etiam S. Io Hierosolymitani, Cõgregationum

Socie-

Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & indiuididuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Cõuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorũ quorumcunque tàm sæcularium, quàm regularium locorum, necnon illorum, etiam iuramento, cõfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoq; indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nũcupatis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq; efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per

viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, mentio, ſeu quęuis alia expreſſio habēda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſset, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſso, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus, quoad ea, quę prę-ſentibus aduersātur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis ſuæ auctoritate, & ſpecialiter, & expreſsè derogat, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Et ne præmiſsorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, vouit eadem SACRA CONGREG. vt

præ-

præſentes Ordinationes in valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, affixæ, omnes ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuiq; perſonaliter intimatæ fuiſſent. Vtque earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ die 21. Iunii 1625.

Coſmus Card. de Torres.

Locus ✠ Signi.

Proſp. Fagnanus Sac. Congreg. Secr.

Anno Domini noſtri IESV Chriſti 1625. Indictione octaua, Pontificatus autem in Chriſto Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius tertio, die vero 22. menſis Septembris

tembris suprascripta Decreta affixa, & publicata fuerunt, ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum S. D. N. Papæ Cursorem.

Brandimartes Latinus prælibati S. D. N. PP. ac S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Curs. pro Mag. DD. Curs.

DECLARATIONES aliquot Sac. Cong. Concilij S. D. N. Vrbani Papę VIII. auctoritate editæ super Decretis eiusdem Congreg. de celebratione Missarum.

SVper primo Sacræ Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quomodolibet, reducant onera vlla Missarum celebrandarum,

rum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis. Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, & si recurrendũ sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo eiusdem Congregationis Decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint. Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci personarum,

ac temporum Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seu Capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votiuis, aut defunctorum recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Missę, absque vlla pręscriptione eleemosynæ. Quæritur, an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indul-

dulgetur, vt certarum Missarum, vel anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat. Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis, post priuilegium?

Septimò, super quarto eiusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat. Quæritur, An permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inseruientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Octauò, An hoc Decretum habeat locum in Beneficijs, quæ conferuntur in titulum, id est, An Rector Beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redditũum Beneficij?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt. An verò satis, sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimò, super quinto eiusdē Congregationis Decreto, quo inter cętera statuitur in hæc verba: Eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis, ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera obire

va-

valeant; Alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c. Quæritur, An hoc Decretum prohibeat absolutè, quò minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt: & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, vt Sacerdos Missam celebret, cum primum poterit?

Decimotertiò, An pęna interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipiunt?

Decimoquartò, An in hoc Decreto comprehendantur illæ capsu-

læ, quæ apponi ſolent in Eccleſijs in die Commemorationis omnium Defunctorum, & vulgò dicuntur (caſſe da Morti?)

Decimoquintò, An Adminiſtratores Eccleſię magnæ deuotionis, & concurſus, poſſint eleemoſynas pro Miſſis celebrandis accipere, ſi ijſdem Miſſis, nonniſi poſt longum tempus, ſatisfacere valeant, ne aliàs cultus Eccleſiæ, & deuotio, ac concurſus fideliũ, vt aiunt, minuantur?

Decimoſextò, quia prohibitio dicti Decreti videatur aliquibus directa ſolis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, & piorum locorum, tàm ſæculariũ quàm regularium Superioribus, de quibus ſit expreſsa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen cõprehendi videntur ſub clauſula generali, (& alijs, ad quos pertinet)

tinet) ſupplicatur pro opportuna declaratione?

Decimoſeptimò, ſuper ſeptimo eiuſdem Sacrę Congregationis Decreto, quo cauetur, vt in ſingulis Monaſterijs Religioſorum præfigatur numerus, qui ex conſuetis redditibus, aut eleemoſynis commodè poſſit ſuſtentari. Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim ſimilis Decreti ſan. mem. Pauli V. abſque tamen computatione redditũum cuiuſque Religioſi, ſit denuò facienda, necne?

Decimooctauò, An Nouitii, ad habitum Regularem admiſſi, poſſint admitti ad profeſſionem in Monaſterijs, in quibus, habita, vt ſupra, præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimononò, ſi per vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, niſi præter alia

ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsit iurisdictioni ordinariæ. Quęritur, An hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrat. Missarum, comprehendat eas Religiones, quę non consueuerunt onera Missarũ recipere, vt sũt Religiones Capuccinorũ, ac Societatis IESV?

Vltimò, An idem Decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an vero etiam extra Italiam?

SAcra Congregatio Cardinaliũ Concilij Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctiss. D. N. attributa, ad singula Dubia superius proposita ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad

Ad primum, etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus, pro reductione oneris, vt supra, impositi ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse iudicauerit; Verumtamen, si in ipsa Beneficii erectione expressè cautũ fuerit, vt liceat Episcopo iniunctũ onus reducere, ac moderari, legẽ hanc fundationis, quam Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod si tribuẽs eleemosynam numerũ Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secũdum morem suæ Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Miſsas celebrare ratione beneficii, ſeu capellæ legati, aut ſalarii, ſi eleemoſynas pro aliis etiam Miſſis celebrandis ſuſceperint, non poſſe eadem Miſsa vtrique obligationi ſatisfacere.

Ad Quintum, cenſuit, vbi nullam certam eleemoſynam teſtator reliquit, eſse ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruam, quæ reſpondeat oneribus Miſsarũ celebrandarum, ſecundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Sextum, ita eſse intelligenda.

Ad Septimum, reſpõdit, permittendum non eſse, vt Eccleſiæ, ac loca pia, ſeu illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis Miſsarum celebrandarum vllam, vtcunque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratione, niſi cum Eccle-

ſiæ,

siȩ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in vsum earundem expensarum erogare licitè possint, & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorē expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missȩ sacrificio necessariò sunt subeundȩ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, vt ex pecuniis, quæ supersunt expensis, vt supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum, non habere locū, sed satis esse, vt Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam cōgruam secundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolutè integram eleemosynam tribuere Sacerdoti

cerdoti celebranti, nec vllam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad Vndecimum, reſpondit, non prohibere abſolutè: Ac propterea, etſi oneribus iam ſuſceptis ſatisfecerint, poſſe tamen noua etiam onera ſuſcipere Miſſarum celebrandarũ, dummodò infra modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere.

Ad Duodecimũ, quamuis onera ſuſcepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynam pro aliarum Miſsarum celebratione, id ſciat, & cõſentiat, vt illæ tunc demum celebrẽtur, cùm ſuſceptis oneribus ſatiſfactum fuerit, Decretũ non prohibuere, quominus eo caſu eleemoſyna accipiatur pro ijſdẽ Miſſis iuxta benefactoris cõſenſum celebrandis.

Ad Decimumtertium has pęnas non habere locum, niſi in ſuſcipientibus onera perpetua Miſsarũ celebran-

brandarum ſine licentia Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimumquartum, comprehendi.

Ad Decimumquintum, non poſſe, niſi de conſenſu eorum, qui eleemoſynas tribuunt, vt ſupra in reſponſione ad Duodecimum.

Ad Decimumſextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimumſeptimum, numeri præfixionem eſſe iterum faciendam, ſeruata forma vltimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctauum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi aliàs habiles exiſtant, ac deinde in aliquo alio Monaſterio eiuſdem Religionis eſſe collocandos, vbi commodè ali poſſint.

Ad Decimumnonum, cenſuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locum etiam extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Locus ✠ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secret.

DECRETA S. CONGREG. Concilij de Regularibus Apostatis, & Eiectis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiectorum, & fugitiuorum statui cõsulere, illorumq; scandala summouere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionũ Superioribus, reque diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S. D. N. Vrbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infrascripta decreta edidit.

Ac

Ac primò, vt infecta ſemina, è quibus praui eiuſmodi fructus potiſſimum prodeunt, deinceps nè ſerantur in vinea Domini, cenſuit, eſſe innouandas, & Sanctiſſimi auctoritate innouat Conſtitutiones, & Decreta generalia ſanct.me. Clementis VIII.ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem atque inſtitutionem ſpectantia: Diſtrictèque praecipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obſeruent, atque, vt obſeruentur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in ijſdem Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur vt in Conuentibus, ſeu Monaſterijs ad Nouitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeu impoſterum deſignandis, & approbandis, Nouitijs ad habitum vllatenus recipi

cipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à proprijs locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obseruatione Sacra Congregatio iustis de causis censuit Regulares esse absoluendos, prout, auctoritate Sanctissimi Domini Nostri, absoluit, atque exemit.

Deinde, vt apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, vt quisque regularis, recta, se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatæ, siue habitum regularem deferant,

rant,siue non, possint, ac debeant ab Episçopo loci, vbi moram trahunt, in carceres coniici, ac Superioribus Regularibus consignari, secundum regularia instituta puniendi, vtque ipsi quoq; Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atq; efficere, vt apprehendantur; salua tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concilii cap. 3. sess. 6. quod si Apostatæ huiusmodi, citra montes infra quatuor, vltra montes vero, infra octo menses, à præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua spontè ad suam quisq; Religionem redierit, tum pænarum omniũ ipsi; propter apostasiam, inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatẽ assequantur. Ita tamen, vt debeãt, à superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpã fateri, atque emendationem polliceri;

ceri; Superior verò, è contra, benignè illos teneantur accipere, ab huiusmodi pœnis absoluere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, vt imposterum è Religionibus nullus legitimè professus eiici possit; nisi sit verè incorrigibilis, verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi, non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requirũtur, sublatis in hac parte Statutis, & Constitutionibus cuiusq; Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apost. approbatis, & confirmatis: verùm etiam vnius anni spatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proinde vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem Prouincia. Elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua peruicasia perseuerauerit, ne contagione pe-

stifera

ſtifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eiici tandem poſſit, ſed ab ipſomet Generali tantum de conſilio; & aſſenſu ſex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus, tumque, nonniſi inſtructo, ſecundum eorum ſtylum, & Conſtitutiones, proceſsu, & plenè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorũ Canonum prçſcriptum. Intereà tamen vſq;ad primum generale Capitulũ, ſeu Congregationem proximè celebrandam, ſi quempiam ex iuſtis, & neceſsariis cauſis expellere oportebit, eiectio fieri poſſit à Generali cum conſilio, & aſsenſu ſex Patrũ, vt ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat, infra quatuor menſes à præſentis Decreti publicatione; ſeruata tamen in reliquis forma ſuperius præſcripta. Sic verò eiecti,

quan-

quandiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci, iuriſdictioni, & obedientiæ ſubſint, proindèque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterùm Sacra Congregatio Religionum Superiores ſeriò admouet, ac per IESV CHRISTI viſcera obteſtatur, vt, memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quam profitẽtur, nihil intentatũ relinquant, vt lucrentur animas fratrũ ſuorũ, ferè in profundum malorum delapſas, antequam grauiſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus Noſter IESVS CHRISTVS, in ſupremo Dei iuditio, de eorundem Prælatorum

torum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, vt iidem Superiores nemini ex Religioſis expulſis litteras teſtimoniales cōcedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reiicientes, vel iubentes aliā ingredi Religionē.

Item, vt eiecti extra Religionem degentes ſint perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinariis locorum facultate dictā ſuſpenſionē relaxandi, aut moderandi.

Ac poſtremò eſſe innouandam, & ſuæ Beatitudinis auctoritate innouat Conſtitutionem fel. rec. Gregorii Noni, relatam in cap. fin. de regul. ac propterea declarat, eam Cōſtitutionem in iis quoque vendicare ſibi locum, ſeruandumq; eſſe, qui iuſtè, diffinitèque, ac iuris ordine ſeruato, expulſi fuerint; dummodò tamen in expulſis huiuſmodi ſubſit ſpes euidens emendationis ex litteris ſaltem teſtimonialibus Ordinarii, cuius

conſcientiam in his litteris concedendis Sac.Congreg. ſeriò onerauit.
Neque verò difficultas in ſupraſcriptis decretis, & ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino noſtro annuente, atq; approbante, vniuerſis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſariis, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Prępoſitis, Guardianis, Vicariis, & quibuſcumque aliis Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium vbique locorum exiſtentium iniungit, ſeriòque mandat, vt illa diligēter obſeruent, atque obſeruari procurent in omnibus Cęnobiis, ac Monaſteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monacorum, ac Regularium, vbique locorū exiſtētibus, efficiantq; vt
tam

tã Decreta supradicta fel. rec. Clem. VIII., quam presẽtes Ordinationes in singulis eiusmodi locis, bis saltem in anno, legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum aduersus ea, quæ superiùs prescripta sunt, vel eorum aliquid, quoquomodo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto poenam incurrat priuationis omniũ officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque actiuæ, & passiuæ, ac perpetuę inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, poenaque huiusmodi sit Sanctictati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reseruata, iisdem Superioribus, etiã Generalibus, & Protectoribus, illã moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus, à quoquam actum extiterit. Non obstantibus Cõstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorẽ quarumcumq; personarum, atq; Or-

dinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conuentuũ, Domorum, ac locorum Regulariũ quorumcumque, necnon illorum etiã iuramẽto, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, vel cõsuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegiis, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, seu quibuscunq; tenoribus, & formis, & cum quibuscuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq; efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritãtibus decretis, etiã Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam cõmunicatio-

nis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamsi pro illorũ sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus, quò ad ea, quæ supradictis quomodolibet aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse Sanctitatis Suæ auctoritate derogat, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ die 21. Septembris 1624.

Cosmus Card. de Torres.

Locus ✠ Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secret.

DECRETA GENERALIA fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularium, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimùm, iuxta nostri muneris debitum, laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vsu compertum est, quòd in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indi-

gent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis Nos varijs conſtitutionibus malè affectas radices amputare ſtudemus: eo magis in dies deprauata, infructuoſaque eiuſmodi nouiter profitentium germina ſuccreſcant. Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtrictèque præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, cæteriſque Superioribus Conuentuum, intra Italiæ, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium, quibuſcunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem ſub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, niſi in Conuentibus auctoritate noſtra propediem in vnaquaq; Prouincia deſignandis. Inſuper ſancimus, vt, quoad eiuſmodi Conuen

tus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorũ Ordinum Superiores à receptione quorumcumq; Nouitiorum, siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineat. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiã pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus. Priuilegiis, statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium minime obstantibus. Dat. Romæ die 22. Martij 1596.

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iam dudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimùm, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsque præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam recedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quo magis varijs constitutionibus malè affectas radices euellere studet, eo magis

infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant: cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenentur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur vè, quousq; Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset cõmodiùs Regularis obseruãtia, secundùm reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci: Quia tamen non obstante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum: Idcircò huic malo prospicere

volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prętextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisque Superioribus, Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorũ quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori Obseruantia, necnon Capuccinorum Sancti Francisci, Reformatorum Sancti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis

Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectiuè Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus, nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne sub cuiusuis licentię, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & nõ aliàs quemquam ad habitum Regularẽ suscipiendum, nec etiam conuersos, nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra

tra primam prohibitionem Sanctitatis suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eijcere debeant.

Superiorem autẽ, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit

Sanctitas sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerit.

Cæteras verò licentias, siue particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitè, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Vrbis publicatum ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, priuilegijs, statutis, & constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. mensis Iunij 1599.

De-

Decreta pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quàm Mendicantium cuiuscunque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prætextu cuiuscumq; priuilegij, vel superioritatis, etiam Generalatus à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis, in proprij officij munere, actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores, ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prędicare contigerit, dispensare possint; Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobediẽtes fuerint, salutari poenitentia Superiores animaduertant, ad præscriptum Regu-

læ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomada, præscriptis diebus, in singulis Monasterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaque absolutá, mutua collocatione, circa explicatam doctrinam sese vtiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto custodiẽdo fidelius obseruentur. Præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleemosynas siue ex concionibus, siue ex lectionibus; aut pro Missis, tàm in propria Ecclesia, quàm vbicunq; celebrandis, aliove ipsorum iusto labore, & causa, & quocunq; nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum, aut pio-

rum

rum largitiones, legâta, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cęteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus, omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus, quicunque illi sint, vllo pacto liceat eisdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad vsumfructum, vel vsum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pænas, nedum à Concil.

Trident. præſcriptas; ſed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcunq; Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quātum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quominus culpæ, & pœnæ ab eiuſdem Concilij Decretis impoſitæ, & ipſo facto incurrendæ, obnoxij ſint, etiāſi Superiores aſſeuerent huiuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum veſtitus, & ſupellex cellarum ex communi pecunia cōparetur, & omninò vniformis ſit Fratrū, & quorumcumq; Superiorum, ſtatuiq; paupertatis, quam profeſſi ſunt, cōueniant: ita vt nihil ſuperflui admittatur; nihil etiā, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

9 Quæcunque Fratrum veſtes, ſiue

siue laneæ, siue lineæ, omnisque alia supellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibiq; ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt indè Superioris arbitrio, prout vnicuique opus fuerit, subministrari oportunè possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicunq; illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemq; obsonio, siue eadem (vt aiunt) pitantia, in cõmuni mensa, prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo priuatim quisq; in cibum vtatur, vllo modo afferri possit, si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generales, qui redditus, præstantiores, aut peculiares, ratione officiorum, habent, eorum accepta, & expensa in

libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curet, neq; in alios vsus, quàm ratione officij sui, necessarios, quicquam expendant. Cum verò cōtigerit, ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & redditum sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per se ipsum habere, siue exercere possit; sed vniuersum id onus tribus Fratribus eiusdem Cōuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumq; colligendorum, ac exigendorum curā habeat; aliter tanquam Depositarius, pecunias, ac cętera ab illo collecta,

cta, & exacta fideliter asseruet: alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulā, veluti bonus dispensator prouideat, officiorū huiusmodi confusione penitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tàm impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerumq; vsu peritis, rationē reddant: Deindè ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prędictis, Generali: cum aduenerit denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali, saltem coram tribus Iudicibus, ab ipso Capitulo, ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersamque suæ administrationis tàm pu-

blicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplũ authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romanum transmitti possit.

14 In vnoquoque Conuentu, Fratrum is tantùm deinceps constituatur, & imposterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisue quibuscunq; obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari; redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto, diligenter asseruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernen-

nentes irritum &c. Si quis autem contra præſumpſerit attentare, eo ipſo, omni gradu, officioq; priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis exiſtat.

16 Nullus, niſi actu legat, vel prædicet, aliquo ſui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex neceſſaria cauſa, Generalis iudicio probanda, ſocius ex eodem ordine, qui illi miniſter, concedendus erit, is niſi vigeſimumquintum agat annũ, & qui communi ſeruitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus conuerſus.

18 Vt omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Cõuentus clauſura perpetuò, ac diligenter ſeruetur, ac propterea à Superiore ianitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is ianuæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamque nemini Fra-

trum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus, impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi ex causa probata, sociumq; exituro adiungat, non petentis rogatu; sed arbitrio suo, neq; eundē sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

20 Contrauenientes autem pęna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eandem etiā ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationē, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos Fratres Romam veni-

re Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore, dumtaxat, licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem, sine huiusmodi facultate, Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturum etiã aliàs arbitratu Superiorum infligendas poenas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt, cum sibi videbitur, cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu, ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas, siue in claustro, siue alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed

vnusquisq; vnica cella, eadem cum cæteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformique supellectili (vt præfertur,) quemadmodum Religiosis decet, contentus sit: possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, siue ædiculæ, quæ, extra dormitorium, separatim sunt, ad officinas, aut aliàs ad communem vsum, & commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim suo quisque lecto, cubet, neq; vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parie-

tibus

tibus conuulsis, vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuò duratura, videatur; cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus impediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, ne inde, nisi recuperata sanitate, abire permittãtur. Qui verò infirmorũ curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operã suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, sublatis licẽtiis, ac facultatibus hactenus quibuscunq; concessis, degẽtes extra Cõuentus claustra, ad ea quamprimũ reuocentur, nec de cętero, nisi ex grauissima causa à Sede Apostol. probanda, huiusmodi facultates cõcedi possint.

33 Nulli imposterum ad habitũ, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedẽ Apostolicã, in qualibet Prouincia deputãdis.

34 Curent Superiores, vt Constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus, in quolibet Cõuentu, inuiolabiliter obseruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occasio pręcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tàm pro se ipsis, quàm pro aliis, tùm in Capitulis locorum, tum in cæteris, præsertim Generalibus Capitulis, aut

Con-

Congregationibus, seu alibi. Quicũque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuris hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pęnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunq; pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectãtur. Porrò supradictas omnes pœnas ad cõplices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta à Sacro Conc. Trid. & Ordinis constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurentque Electores secundũ veritatẽ cuiusq; conscientię, probiores, ac magis idoneos se electuros: ac propterea priusquam ad electio-

nem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur cõstitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & Cõstitutiones obseruare, præsertim, quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationẽ verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinẽt, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tàm quoad doctrinã, quàm quoad mores, promouẽdos ad quoscunq; Ordines, in quo seruetur Decretum

cretum

cretum Congregationis Interpretũ Sacri Cõcilij Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis, quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi cõmisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt, quæ in eorundem Ordinũ Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijsq; spiritualibus exercitijs prudenter, ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguem obseruentur, intelligantq; super his, veluti fundamentis omniũ Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ vt faciliorem exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Conuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religio-

sa disciplina, regulariq; obseruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscunq; Conuentus, in qua distinctè adnotetur, quid singulis horis cuiusque diei quilibet Frater prçstare debeat, vt certo quoque signo prçmonitus, maiore animi prçparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones, his Decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa poena præscripta nō est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hçc Decreta (donec, alia, quç pleniorem reformationem faciant, edantur) ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscunque Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter

alias eorundem Ordinum Constitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vsquam dispensandi. Alioquin sciant, se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione, respectiuè incidisse.

41 Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorum obseruatio quoquomodo differri possit, aut impediri volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuilibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cæterosque quoscunque Fratres præsentes, statim, reliquos vero absentes citra montes, vnius mensis, vltra montes, trium mensiũ spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

 42 In-

42 Insuper mandamus, quòd Generales in singulis Conuentibus citra montes, vnius mensis, vltra vero montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuationis Generalatus, alijsque arbitrio nostro imponendis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 25. mensis Iunij 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ duntaxat facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitque, pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reseruatam esse, interdicta omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam

lam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martij 1601.

Decretum fel rec. Clementis Papæ Octaui, super casum, reseruatione ab omnibus, Regularium Superioribus obseruandum.

SAnctissimus Dominus noster, qui iampridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quòd reseruatio facultatis absoluendi Religiosos pœnitētes à peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdū Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem; Ideo, vt huic malo Sanctitas sua opportunè prospiceret, decreuit, vt nemo ex Regu-

larium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia à Religione, siue habitu dimisso, siue retento, quando eò peruenerit, vt extra septa Monasterij, seu Conuentus fiat egressio: Nocturna, ac furtiua Monasterio, seu Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale.

Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conuentus. Furtum de rebus Monasterii, seu Conuentus in ea quantitate, quę sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusque personæ.

Malitiosum, impedimẽtum, aut retardatio, aut aperitio litterarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud prętereа peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discusione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium, cõfessiones subditorum audire,

dire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſemet ſubditus ſpontè, ac proprio motu id ab iis petierit.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero maiori, vel minori, iique ſint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluāt, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quādo caſus occurrerit, in quo eam debere committi, ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Tam Superiores pro tēpore exiſtentes, quàm Confeſſarii, qui ad ſuperioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibuſ-

busdam peccatis, etiam non reseruatis, à Confessariis imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscunque Regularium Superiores, quicunque illi sunt, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilii, & etiam generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis, aut Regulis in generalibus, seu prouincialibus Capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiã Apostolica auctoritate confirmatis, priuilegiis, indultis, & concessionibus quorumcunq;, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscunque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Maii, anno Domini 1593.

San-

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat, vt, si huiusmodi Regularium Cōfessariis casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pænitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa Octauus, cum regularem disciplinam restituere, atq; in pristinum statum reuocare maximè cuperet, regularesque omnes, vitam, moresq; suos ad rationem eius instituti, quod quisq; professus esset, ita componere, vt, quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem

nem

nem pertinēt, ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent; generali Decreto, quod de mense Iunii editum, tertia Iulii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum, Religiosorū Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quemquam ad professionē ante admitterent, quam à Sanctitate sua monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus obseruantia regularis vigeret. Nunc vero eadem Sanctitas sua à locorū etiam Ordinariis, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infrascriptis Monasteriis, & Conuentibus Ordinis N. præfinitū esse numerum duntaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii cēsibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commodè possunt, atq; in iis omnia fideliter obseruari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta,

iuncta, nempè castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vna cum cæteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificiis, etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso Decreto, vt supra edito, & promulgato nequaquã obstante) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis Nouitiatus in infrascriptis Monasteriis, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atq; ad professionem admittẽdi; modò tamen id, ad pręscriptum instructionis iussu Suæ Sanctitatis editũ, neq; alio modo fiat. Quoniã vero ea est Suę Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasteriis, & Conuentibus ad alendos Nouitios pręfinitis, regularis obseruantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipsis pręscriptus iam personarum numerus inposterum seruetur, nullusque omnino Superior cu-
iusuis

iuſuis conditionis, perſonarum, & Nouitiorum numerum augere prę-ſumat, ea pœna propoſita, vt in omnibus priuatis officiis, vocis actiuæ, & paſſiuæ ius omne amittat. Vult denique Sāctitas Sua huiuſmodi facultatem per Congregationē Reformationis Apoſtolicæ hoc Decreto Secretarii manu ſubſcripto concedi, non obſtante Decreto, vt ſupra, promulgato. Dat. Romæ die &c. Prę-ſcribatur verò numerus Sacerdotuum ...., Clericorum ...., Nouitiorum ...., Conuerſorum autem ....

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſt. Sec.

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D.N.D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. qui aliàs pro Regu-

Regularis diſciplinæ reſtitutione, ſingulis Regulariũ Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in poſterum reciperent, receptoſvè ad profeſſionem admitterẽt, quouſque in aliquibus cuiuſuis Ordinis, Monaſterijs, ſeu Conuẽtibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs deſignarentur, & approbarentur) ad eius, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam, moreſque reſtituerent, & componerẽt; certior deindè factus quoſdam omnium ferè Ordinum Conuentus, ſeu Monaſteria ad priſtinã illam regularem viuendi formam, & diſciplinam, quam diutius deſiderauerat, fuiſſe redacta: in eiſdem Monaſterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijque recipi poſſent, (ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, vt licentia à Congre-
gatio-

gatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa designauit, & approbauit. Nec volens, vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis suæ præscripta fuerunt, imposterum accuratius, & exactius obseruentur, vltra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Nouitiorum, decreuit, ac præsentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de Sãctitatis Suæ, seu dictæ Cõgregationis Reformationis licentia hactenus designatis, & approbatis, seu imposterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum diœcesi Nouitiatus

tus existunt, in quibus Nouitii recipiendi fuerint, expressè, & nominatim Nouitii ipsi recipiẽdi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint, licentiã in scriptis (gratis tamen in omnibus etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerit. Monet autẽ Sanctitas Sua eosdẽ Ordinarios omnem curam, & diligẽtiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasque qualitates in ipsis Nouitiis requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorũ ipsorum conscientiã onerando, si quem piã approbauerint, vel admitti permiserint, qui nõ sit idoneus, & iuxta constitutiones, & institutiones prædictas, approbãdus, & admittendus

Fir-

Firmis nihilominus remanentibus poenis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem, Nouitiis, formam constitutionum, & institutionum prędictarum non seruauerint, aut Nouitiũ aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, seu Monasterio, praeterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione desisgnatis, & approbatis, seu in posterũ desīgnãdis, & approbãdis, vel vltra numerum, in eorum singulis praescriptum, seu praescribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs praemissis quouis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel aliàs, quauis auctoritate, à quouis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscunque, &c. Datum Romae

apud

apud Sanctum Petrum die 19. Maii 1602. Pontificatus eiusdem S. D. N. Anno vndecimo.

Institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis, Clementis eiusdem iussu editæ.

CVm ad regularem disciplinã in singulis Religiosorũ Monasteriis propagandam, Nouitiorũ institutio maximè vtilis sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum viuẽdi rationem relaxandam maiorem vim habuisse compertum sit, quam, vel nimiam in recipiendis Nouitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atque

atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcircò, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, pręcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitiis, & in eorũ institutione, atque educatione, necnon in Magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis pręsertim Concilii Tridẽtini, Pontificiis, & cuiuscunque Ordinis, aut instituti constitutionibus continentur, tàm in aliàs designatis, quàm nunc, & imposterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conuentibus, hæc, quæ sequuntur, inuiolatè obseruari, & exequi perpetuo curẽt.

Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habẽda erit de vniuscuiusque nata-

libus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta, ac precipuè eorum, qui sextumdecimū ætatis suæ annū excedent, an criminosi, an ære alieno grauati, vel reddēdæ alicuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum subsecutarum: illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant, vt quibus in Monasterijs, & Conuentibus, ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad Religionē nullus impostèrum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus, præscriptas non habet, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendican-

tium, in ea sit ætate cōstitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam vero litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiā præseferat, vt minores, & suis tēporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sac. Concil. Trid. suscipere valeat. Sed, si quis annum vigesimum quintum excedēs ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus litterarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligēter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finē proposuerint,

rint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitę, & vt Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoque, vt omnes, etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularē admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & alijs cuiusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos, verum, & oblatos, vt vocant, recipere; circa ipsorum oblatorum receptionem, vnaquæque Religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque instituta

tuta obſeruare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitũ recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem vniuſcuiuſque Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus, & Monaſterij, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atque diſtinctus; habeatque tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro ſingulis, ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint: in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, eiuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeu confe-

rentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiãt.

Oratorium insuper, seu Capella, si commodè fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in cæremonijs, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem benè conclusus, atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediãtur. Ipsis vero Nouitiis ibi cõmorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis regulari, etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vllo vnquam

tempore ſub quouis prętextu aditus pateat; præterquam Magiſtro, eiuſque ſocio, ac etiam Monaſterii, aut Conuentus Superiori, ſi quandocumque ingrediendum ſibi neceſſario exiſtimauerit: quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conuentus, vel Monaſterii Patribus ſocium aſſumat.

Huius loci clauſuræ clauis apud Magiſtrum ſemper aſſeruetur, illiq; ſoli liceat ex graui tantum cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Nouitiorum inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) conſimilis deputetur, qui in his, quę ad Nouitiatus regimen ſpectant, dicto Magiſtro immediatè ſubiectus

existat: eliganturque tàm Magister, quàm socius per Prouinciale Capitulum, per triēnium ad minus onus huiusmodi subituri. Quòd, si aliquo casu, extra tempus capitulare, noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socii huiusmodi in his nouis locis, per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorū Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemq; seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrumque, vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tam Nouitiorū Magister, quàm socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curā, & regimen impedire

pedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimũ ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in religione, perstiterit: Socius verò trigesimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudẽtia, charitateque referti, non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mãsuetudine præseferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueuerunt, quam longissimè alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, vt ij, qui eorũ curę subsunt, illos non tam metuãt,

quàm reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita, vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiã localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscantq; præcipuè diuinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quę vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quam necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tẽpore prona est, atque procliuis) per sensuum

custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, vnusquisq; secundum propriã capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam vnusquisq; examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam loca-

li, si ita expedire iudicauerit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Nouitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisque diuinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales: modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alterius saltem hebdomadę die longior statuatur; fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multū inuigilent, ne duo ab aliis commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusque, in quam natura feratur, propensionem scrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitia-

tiatus, & probationis tempore, vnà cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos, domo exeuntes, comitari.

Pro communibus, & propriis cuiusque necessitatibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitiis ipsis, ætate, moribusque prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda; quin potius ęquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam

gulam profiteantur eandem perfectam educationẽ, tum religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Christifidelibus ędificationẽ, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendũ locus (quãtum commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante Magistro Nouitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum, iuxta cuiusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verùm etiã, pro eorum capacitate, & commoditate de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt: quod, vt commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Nouitiis

uitiis fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis, statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso, ij tantum, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ętatis suę annum, quoad Clericos decimumsextum, quo vero ad Conuersos vigesimumprimum excesserint) ad professionem admittantur; Sed, qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire; etiam durante tempore probationis non possint.

Superior cuiuslibet Cōuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo vniuscuiusque Nouitij professio registretur, illamq; Nouitius professus propria manu, & duo testes, qui

præ-

præsentes fuerint, subscribant.

Conuersus verò litterarum ignarus, professus in eorundem testium, qui se subscripserint, præsentia, propria manu signum Crucis apponat, asserueturque liber, & custodiatur in Archiuio, vbi scripturæ ad Monasterium, seu Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quòd licèt decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata, quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxta cuiusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cum iuxta pre-

sentes,

ſerites inſtitutiones, & aliàs, ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint; ad loca Nouitiatuum, cum teſtimonialibus litteris tranſmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, ſeu Monaſteriorum filij eorundem nomine, & inſtantia, recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde, antequam ad eadem Monaſteria, ſeu Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt permiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monaſterij, ſeu Conuentus ab alio prȩoccupentur, Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributionem (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in profeſ-

ſorum numerũm (ſicut permittitur) recepti, meliùs in bono ſpiritu, regulariſque diſciplinæ obſeruantia ſtabiliantur, & confirmentur: mandatur, vt ſtatim poſt profeſſionẽ emiſſam, ſi in Conuentibus, aut Monaſterijs pro Nouitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi Nouitiatus, ſiue Profeſſorij, ab ea, quæ Nouitiorum eſt, atque antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocẽtur, ſi Monaſterium, aut Conuentus eos alere queat; ſin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſteriũ tranſferantur in quouis locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo conſtruatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, ſuarum Conſtitutionum, ſeu inſtitutore vigore maioris temporis curſu nouos profeſſos

intra Nouitiatum detinere consues-cunt, quibus in hac parte non dero-gatur: illis tamen permittitur, vt prædictis earum constitutionibus non obstãtibus, idipsum facere pos-sint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint: quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam ser-uẽt antiquiores professi, ita quod in negotiis Monasteriorum, aut Con-uentuum, non se intromittere, nec communibus tractantibus interesse, neque alicuius exterioris obedientię officium exercere debeãt, ibique per-maneant, quousque ad ętatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenerint, vel saltem per trien-nium, post professionem; quo etiam tempore poterunt, quinimo, & de-bebunt litterarum studiis operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates ha-

beat,

beat, quibus Nouitiorum Magistrū præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut imposterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alii, ad quos spectat in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresque pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certò sciant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 19. Martii 1603.

Ant. Seneca Refor. Apost. Secr.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima, Pontificatus autem S. D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papa Octaui, anno eius secundo, die vero vigesimasexta mensis Octobris, supradicta Decreta tàm S. Congreg. Concilij, quàm san. mem. Clem. Octaui, affixa & publicata fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioan. Lateranensis, & Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzicellium Cursores Sanctiss.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curs.

IN-

INDEX CONSTITVTIONVM

Ad Officium Sanctæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium.

Quarum præcipuè obseruantia, & exercitium iniungitur præmisso Decreto Sanctiss. D. N. VRBANI Papæ VIII.

Const.

Constitutiones aliæ pro Regularibus.

INDEX MATERIARVM,

Quæ in præinſertis Apoſtolicis Conſtitutionibus continentur.

Hære-

Q *super*

FINIS.

Decretum Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium à Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Papa VII. Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque permissionem, prohibitionem, expurgationem, & impressionem in vniuersa Republica Christiana specialiter deputatorum vbique publicandum.

SAcræ Indicis Congregationis decreto damnati, prohibiti, ac respectiuè suspensi fuerunt infrascripti omnes libri vbicumque & quocumque, idiomate impressi, imprimendiue. Nemo cuiuscumque gradus, & conditionis eos in posterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu locorum Ordinarijs à præsentis Decreti notitia tradat, sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis.

LIBRI SVNT.

ANonymi Opusculum, quod inscribitur A. S. C. Dissertatio pro Francisco Suarez de gratia, ægro oppresso collata per absolutionem à Sacerdote præsente impensam præuia peccatorum expositione epistolari.

Apologia in difesa d'vna dottrina dell'Eccell. Sig. Pietro Conti Romano raccolta, e data in luce da Ferdinando Claueſtain Salisburgese.

Magni Bullarij Romani tomus quartus SS. Pontificum Vrbani VIII. & Innocentij X. Constitutiones complectens ęditio nouissima Lugdunensis facta sumptibus Philippi Bordè, Laurentij Arnaud &c. Donec expurgetur ab adiectis. Expurgatus autem iuxta decretum Sacræ Congregationis diei 27. Iulij 1657. permittitur. Expurgari autem debet vt sequitur. Auferatur Constitutio 25. incipiens Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, siue pag. 279. deleatur

à linea, Bulla Confirmationis Religionis Clericorum, vſque ad lineam, Conſtitutio ſuper approbatione. Auferantur præterea ſex paginæ à pagina ſignata 289. vſque ad pag. ſignatam 300. ſiue à linea pag. 289. incipiente, In nomine Domini Amen, Deleatur vſque ad lineam paginę 300. incipientem, Declaratio nullitatis litterarum.

Dauidis Blondelli de iure plebis in regimine Eccleſiaſtico diſſertatio.

Difeſa del glorioſiſſimo Pontefice Paolo IV. dalle falſe calunnie d'vn moderno Scrittore data in luce da Franceſco Velli Napoletano.

Difeſa del glorioſiſſimo Pontefice Paolo IV. dalle nuoue calunnie del moderno Scrittore, ouero ſommario d'vna più lunga riſpoſta all' Autore della lettera ſcritta al Sig. Gio. Luca Durazzo, data in luce da Franceſco Velli Napoletano.

Domus ſapientiæ, quam ſeptem ſuffulta per allegoriam columnis F. Lucas à Monteforti, Mariæ Cultoribus nouiſſimè ædificauit.

Fiume del terreſtre Paradiſo diuiſo in quattro Capi. Diſcorſo ſopra l'antica forma dell' habito Minoritico da S. Franceſco d'Aſſiſi inſtituita, e portata. Del Sig. D. Nicolò Catalano.

Georgij Hornij Commentaria in Seuerum Sulpitium.

H. Grotij de imperio ſummarum poteſtatum circa Sacra. Commentarius poſthumus.

Ioh. Georgij Dorſchæi Argentoratenſis Thomas Aquinas dictus Doctor Angelicus, exhibitus Confeſſor veritatis Euangelicæ Auguſtana Confeſſione repetitæ iuxta ſeriem controuerſiarum tom. 4. R. Belarmini Card. examinatum.

Ioannis Hoornbeek ſacrarum litterarum in Eccleſia, & Academia Vltraiectina doctoris examen Bullæ Papalis, qua Papa Innocentius X. abrogare nititur pacem Germaniæ.

Eiuſdem ſcholia in Bullas Papæ Vrbani VIII. de

Ieſui-

Iesuitissis, de Imaginibus, de fœstis, quibus addita est Bulla Papæ Clementis, qua mandat Angelis Paradisi &c.

I. Micrælij Ethnophronius tribus dialogorum libris contra gentiles de principijs Religionis Christianæ dubitationes, seu

Eiusdem de Animæ humanæ immortalitate.

Eiusdem de Deo immortalis Animæ beatitudine.

Eiusdem de Religione Animam immortalem ad Deum, æternamque beatitudinem perducente.

Laurentij Bank Norcopen Pompa triumphalis, siue solemnis inauguratio, & coronatio Innoc. Papæ X.

Libri omnes impressi, & qui inconsulta Sac. Congregatione imprimentur tractantes controuersiam de vera, & non interrupta successione filiorum S. Francisci, & de vera forma Caputij eiusdem.

Librorum omnium in Sac. Indicis Congreg. decretis prohibitorum ab anno 1636. vsque ad annum 1655. Elenchus ordine vno alphabetico per Fr. Thomam de Augustinis digestus, cum deficiens sit, nec omnia decreta contineat, quæ hucusque à Sac. Congregatione dimanarunt.

Petri Picherelli Opuscula Theologica, quę sunt.

Expositio verborum institutionis Cœnæ Domini ex cap. 26. Matthæi.

Dissertatio de Missa, & annexis.

Dissertatio de Imaginibus habita ad fanum germani coram Regina Matre anno 1562.

Appendix ad dissertationem de Missa, & Maldonati duabus prælectionibus in psal. 110. ad V. F. P.

Ptolemeus paruus in genethliacis iunctus arabibus, auctore Andrea Argolo in Patauino Liceço Mathematicas scientias profitente.

Dello scrupoloso conuinto, con l'autorità del vecchio, e nuouo Testamento, Opera composta, e recitata in vna Religiosa Academia con varie, e curiose descrizioni ornata da M. Paolo Raffinesi Causidico

Fiorentino con riſpoſte à più oſcuri paſſi della Sacra Scrittura in venticinque Capi diuiſa con dodici dubbij laſciati indeciſi per le ſeguenti giornate dopo le Ceneri.

La Segretaria d'Apollo d'Antonio Santa Croce.

Theologia antiqua de veri martirij adæquatè ſumpti, notione ad ſpumoſam Kainologiam, & Frагоſum taratantara Thomæ Hurtado Buccaferrei de Seit iterato vulſi, ac depilati à Leodegario Quintino heduo S. T. D.

Thomæ Angli ex Albijs Eaſt-Saxonum Inſtitutiones peripateticæ ad mentem ſummi Viri, clariſſimique Philoſophi Kenelmi Æquitis Digbei.

Eiuſdem Appendix Theologica de origine mundi.

Eiuſdem Tabula ſuffragialis de terminandis fidei litibus ab Eccleſia Catholica fixa.

Eiuſdem Teſſere Ψευδωνύμως Romanę euulgatio.

Vera, & dilucida explicatio præſentis ſtatus totius Seraphicæ FF. Minorum Religionis à Sancto, & Magno Franciſco Patriarcha inclito, numine diuino inſpirante fundatæ, per F. Bonitum Combaſſon.

In quorum fidem manu, & ſigillo Eminentiſs. & Reuerendiſs. DD. Card. Spadæ Epiſ. Præneſtini ſupradictæ Sac. Congregationis Præfecti præſens decretum ſignatum, & munitum fuit. Datum Romæ in Palatio Apoſtolico Quirinali die 10. Iunij 1658.

B. Card. Spada Præf.

Loco ✠ ſigilli.

Fr. Hyacinthus Libellus Magiſter, & Sacræ Congreg. Secr.

Anno

Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi 1658. Indictione vndecima die vero 15. mensis Iunij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri diuina Prouidentia PP. VII. anno eius quarto, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis, & consuetis Vrbis per me Laurentium Venturinum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

Io. Antonius Bertarellus Mag. Curs.

Feria v. Die 8. Iulij 1660.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud Sanctam Mariam Maiorem coram Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

LIcèt aliàs per Constitutionem fel. record. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris M.DC. VI. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quoquomodo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex eiusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit grauiter iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos nouerint, absque alia consultatione, cum proprijs suæ Religionis Superioribus, vel alia quauis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient: Nihilominus animaduertens Sanctissimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubiũ reuocari prædictam denunciandi obligationem, adeò vt nedùm suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officium spe-

ſtantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eoſdem perperàm inſtruant, non teneri, nec ſub obligatione Conſtitutionum Apoſtolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum ſententijs confirmare tentantes, eoſdem in maximum fidei diſcrimen ab onere denunciandi retrahere conentur. Volens proinde Sanctitas Sua abuſum huiuſmodi ex ſui paſtoralis officij debito coercere, poſt maturam facti diſcuſſionem, auditis Votis Eminentiſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium aduerſus hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum, innouans Conſtitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus ſit, eam declarans. Hoc præſenti decreto diſtrictè præcipit, & mandat omnibus, & ſingulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpoſitis, alijſq; eiuſmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuſcumque Ordinis, & Inſtituti, ſiuè Mendicantium, ſiuè non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis, Clericorum Regularium quorumcũque, etiam Societatis Ieſu, aliorumque quomodocumq; exemptorum, vel non exemptorum, etiamſi eſſent ſpecialitèr, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Conſtitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoſcumque Religioſos, tàm ſibi ipſis ſubditos, quàm non ſubditos, cuiuſcumque dignitatis, graduſ, & conditionis exiſtant, hæreticos, vel de hæreſi quomodocumque etiam leuiter ſuſpectos, deferant, & iudicialitèr denuncient Inquiſitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in cauſis ad Sanctum Officium ſpectantibus audeant ſe intromittere, neque ſuos ſubditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, moleſtare, vexare, vel alio quouis modo ſiuè directè, ſiuè indirectè auertere, retrahere, diſſuadere; imò prædictos ſuos ſubditos monere debeant, vt ipſi

quoque

quoq; eidem decreto omninò pareant, & alios Christifideles etiam Confratres suos ad parendum paritèr hortentur, & suadeant, reiectis penitus huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum voto dictorum Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis eiusdem alteriusue Ordinis, alijsue quibuscumque personis de fide suspectis, cæterisq; petentibus consilium in materijs ad Sanctum Officium spectantibus, itaut nedùm ipsimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abstineant; verùm etiam multotiès ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, alioue prætextu. Propterea idem Sanctissimus declarauit præfatos subditos absque vlla participatione, etiamsi nulla petita venia à Superioribus, etiamsi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos esse accedere ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum quoscumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos eiusdem Ordinis, & Religionis, quos nouerint esse de fide quomodolibet etiam leuitèr suspectos: Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque etiam alios à se consilium, vtsuprà, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes tàm Superiores, quàm subditos contrafacientes Sanctitas Sua voluit, & declarauit subiacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, necnon priuationis quarumcumque Dignitatum, seù Prælaturarum, seù officiorum suorum

rum Ordinum, ac vocis actiuæ & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſque alia declaratione incurrendis, alijſque Sanctitatis Suæ, ac ſucceſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, ſuſpenſionem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas Sua ſibi ipſi, & ſucceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantùm expreſsè reſeruauit. Et ne præmiſſorum prætendi poſſit ignorantia, idem Sanctiſſimus mandauit ſub eiſdem pœnis, ipſo paritèr facto incurrendis, & vt ſupra reſeruatis, vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio ſui Ordinis, Decretum hoc ſemel ſaltèm ſingulis annis Kalendis Martij in publica menſa, vel aliàs in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato, legi curent vnà cum alijs Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentibus quotannis legi ſolitis, iuxtà Decretum fel. record. Vrbani VIII. Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur, ita vt ab ijſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque huiuſmodi lectione, & commonitione publico documento ab ijſdem Superioribus Conuentus, vel Domus ſubſcripto, vnaque ab alijs duobus Religioſis eiuſdem Domus, vel Conuent us ſtatim certiorem facere Congregationem San ctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe, vel locorum Inquiſitores vbi ſunt. Statuitq; prçtereà Decretũ hoc, ſeù illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis ...ſtolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ af...m, omnes vbique exiſtentes arctare, & afficere, ...ique perſonalitèr fuiſſet intimatum.

..., & Vniuerſalis

Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo, Indictione decima tertia, die verò vigesima quarta mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII anno eius sexto, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ S. Petri de Vrbe, necnon ad valuas Palatij S. Inquisitionis, ac in Acie Campi Floræ, vt moris est, per me Hieronymum Mascellam eiusdem Sanctissimi D. N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorum.

S. D. N. D. Clementis Papæ VIII Constitutio contra Religiosos Congregationis Camaldul. Dignitates, Prælaturas et Officia dictæ Congregationis a quibuscunque personis tam Sæcularibus quam Ecclesiasticis etiam S. R. E. Cardinalibus procurantes directè vel indirectè palam vel occultè et eorū complices et fautores ad prædictas dignitates et Officia perpetuo inhabiles declarans, et eorū habilitatio solum Sūmo Pontifici reservatur.

Clemens Papa VIII ad perpetuā rei memoriā. Ambitiosā honorū et dignitatum cupiditatē Ecclasticos omnes sed Religiosos præsertim, qui in humilitatis Spiritu Deo servire tenentur, ita evitare decet, ut ipsi prælaturas minime requirere, sed ad eas vocati ut Aaron obedienter suscipere et humiliter administrare studeant. Huius siquidem ambitionis malū ex Ordine Camaldulensi in quo apud nō nullos, qui propriis Religiosarū virtutū, ut deceret, meritis inniti nō valentes, ad Ordinis eiusdem dignitates et gradus etiā maiores, iis quos forsan obtinent per mendicatos S. R. E. Cardinaliū et Principū etiam Sæculariū favores assumi procurant vigere, nō sine animi nostri dolore, accepimus, quātū cum Dño possumus evellere cupientes.

Motu proprio ac de Aplicæ potestatis plenitudine omnes et singulos Monachos prædicti Ordinis et Congregōnis Camaldulens. cuiuscunque ætatis, gradus, conditionis præeminentiæ, et literaturæ existentes, qui nimirū pro quibuscunque prælaturis, dignitatibus muneribus et Officiis,

etm iis, quæ obtinent, maioribq in dicta Congregaõne con-
sequendis, sive pro remissione pœnarũ eis impositarũ a
aliis quibuscunq; gratiis impetrandis, ad Principũ quo-
rumcunq;, tam Ecclasticorũ etm S.R.E. Cardinalium,
quã Sæcularium ac Prælatorũ de gremio dictæ Congrega-
tionis n existentiũ favores recurrerint, eosq; requisierint
v iis etm sponte delatis vl ab aliis etm ipsis insciis procu-
ratis usi fuerint, v etm pactis, pollicitationibq, aliisq; vi-
is directe v indirecte palam v occulte ad dignitates seu
Officia in Congregaõne prædicta obtinenda aspiraverint,
v aliis minus legitimis et honestis rationibq ea obtinere
procuraverint, illorũq; complices et fautores ad quascunq;
prælaturas, dignitates, gradus, honores et officia tam Spi-
ritualia qm temporalia, et præsertim in ipsa Congrega-
õne obtenta v obtinenda perpetuo inhabiles declara-
mus, ac obtentis Prælaturis, dignitatibq, Administratio-
nibq v Officiis eo ipso privamus, ac privatos voce activa
et passiva carere, pœnasq; huiusmodi a Nobis tantũ et
Romanis Pontificibq Successoribq Nostris remitti posse
decernimus et declaramq. Omnes et singulas pœnas su-
pra dictas, ad eos etm extendentes, qui ne ex aliquo mo-
nasterio removeanq seu ut in alterius Monasterii fami-
lia deputenq contra Capituli seu Superiorũ voluntatem
supradictas literas seu favores exquirere et obtinere præ-
sumnent.

Quocirca in Virtute S. Obedientiæ ac indignationis No-
stræ aliisq; prædictis pœnis, dilectis filiis Gnli, Visita-
toribq, Definitoribq, aliisq; Prælatis quocunq; titulo
nuncupatis præsentibq et futuris præcipimus, ac di-
stricte mandamus, ne aliquis ullo unquã tempore, preci-
bq

bq literis v favoribq adducti, seu aliàs ad instantiam re-
quisitionem v contemplationem Principū Ecclasticorū
v temporaliū etm S. R. E. Cardinaliū aut aliorū quorum-
cunq extra gremiū dictæ Congregationis existentiū ad
ad cuiuscuis generis Prælaturas, dignitates, Officia, Admi-
nistrationes et gradus promovere v pœnas aliquas re-
mittere aut aliam quamcunq gratiam, ut præfert, facere
audeant, v præsumant, imò promovendorum meritis et
virtutibq tantū inspectis, quod Dei causam agant, memo-
res sint, quo magis puro et sincero corde nulla privata
aut mundana affectione comoti in electionū negotio pro-
cedant.

Decernentes electiones et promotiones ad Monasteria seu
ad quæcunq officia alià dicti Ordinis sic literis a aliis fa-
voribq Principū et Prælatorū quorumcunq v aliorū extra
gremiū (ut præfert) existentiū, eorūq precibq a pollicita-
tionibq iniuste ac indebitè extortas, seu aliàs quandocunq
faciendas, et pro tempore obtentas, nullas prorsus invali-
dasq fore et esse adversus eos, qui his minus legitimis ra-
tionibq ad regenda Monasteria s ad alia quæcunq Officia
se eligi v assumi obtinuerint per eiusdē Congregationis Su-
periores quandocunq procedi; et rei veritate cognita con-
dignis pœnis tanqm publicæ dictæ Congregationis qui-
etis perturbatores affici posse et debere. Et ita per quos-
cunq Iudices ac Comissarios quavis authoritate fun-
gentes etiā Causarū Palatii Aplici Auditores ac S.
R. E. Cardinales, sublata eis, et eorū cuilibet quavis a-
liter iudicandi et interpretandi facultate, et authori-
tate, iudicari et definiri debere.

Irritũ quoq; et inane, si secus super his aut quoquã qua:
vis authoritate scienter v ignoranter contigerit attentari.
Non obstantib; quibusve Apostolicis ac Provincialib; et
Synodalib; Conciliis editis Generalib; et Specialib; Con:
stitutionib; et Ordinationib; ac dictorũ Congregationis
et Ordinis etiã Juramento Confirmatione Aplica v qua:
vis firmitate aliã roboratis, Statutis et consuetudinib;,
privilegiis quoq; indultis, et literis Aplicis illis et illorum
Superiorib; sub quibuscunq; tenorib; et formis, ac cum
quibusvis clausulis et decretis concessis et formatis.
Quib; omnib; etiã si pro illorũ sufficienti derogati:
one de illis eorũq; totis tenorib; specialis, specifica, ex:
pressa, et individua, ñ autẽ per clausulas generales idẽ
importantes mentio, seu quævis aliã expressio, aut ali:
qua aliã exquisita forma ad hoc servanda foret, illorũ
tenores ac si de verbo ad verbũ insererent; præsentib;
pro expressis et insertis habentes, illis alias in suo robo:
re permansuris hac vice motu et scientia similibus,
latissimè derogamus contrariis quibusq;. Aut si præ:
dictis Congregationi et Monachis v quibusvis aliis
comuniter v divisim ab Aplica Sede sit indultum
quod interdici, suspendi v excomunicari ñ possint per
literas Aplicas, ñ facientes plenam et expressam
ac de verbo ad verbũ de indulto huiusmodi mentionẽ.
Ac ut harũ literarũ notitiã ad omnes dictæ Congre:
gationis Monachos facilius deveniat. Volumus illas
in Generali dictæ Congregationis Capitulo quotannis
publicè legi, ibiq; lectas omnes sic arctare, ac si legi:
ti:

time unicuiq intimatæ fuissent; illorūq exemplis v im-
-pressis manu Scribæ dicti Capituli v Notarii Publici Sub-
scriptis et Sigillo Gntis ipsiq Congregationis v alteriq
vi dignitate Ecclastica constituti obsignantis, eandem
prorsus fidem haberi, quæ præsentibq haberetq, si forent
exhibitæ v ostensæ. Datum Romæ apud S. Marcum
Sub annulo Piscatoris. Die 3 Septembris 1596 Pon-
tificatus Nostri 5.

M. Vestrius Barbianus.